GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 3 LETO XXII. KAMNIK, 14. FEBRUARJA 1983

Odpravljati razliko med proklamiranim obnašanjem in dejanskimi odnosi

Političnovarnostnih razmer ne smemo le ocenjevati, ampak zagotavljati predvsem hitrejše in prodornejše reagiranje ob ugotovljenih napakah in nepravilnostih, so zahtevali člani kamniškega občinskega komiteja Zveze komunistov, ko so na zadnji, 11 seji, razpravljali o aktualni političnovarnostni situaciji v občini Kamnik ter o uresničevanju koncepta in delovanju sistema družbene samozaščite.

Uvodoma in v razpravi so bili podani realna ocena varnostno-političnih razmer in opozorila s konkretnimi primeri, ki so osvetlili elemente možnega destabilizacijskega vplivanja na družbeno klimo. V razpravi je bila vseskozi prisotna misel, ki je pravzaprav povezovala diskusijske prispevke vseh razpravljalcev, namreč da je prava vsebina političnovarnostne ocene le v tem, če se odkrito pomenimo, kako uspešni smo pri nadaljnem razvijanju dogovorjenih družbenoekonomskih odnosov, delegatskega sistema in drugih vrednot naše samoupravne socialistične družbe. Vsebinsko bi bili prekratki, če bi se ob priliki ocenjevanja političnovarnostnih razmer osredotočili le na posamezne negativnosti na področju kaznivih dejanj v obliki različnih vrst kriminala, javnega reda in miru, prometne varnosti, požarne varnosti in drugih posebnosti, ki so sicer pomemben sestavni del ocene in seveda tudi pomembna komponenta. Ta opozarja na doseženo raven varnostne kulture v naši družbi, a vendarle tudi omenjeni elementi sami na svojstven način opozarjajo na spoštovanje in razvoj samoupravnih odnosov, na odnos do družbene lastnine ter na stopnjo uresničevanja ostalih temeljnih vrednot, za katere smo se dogovorili s sprejemom naše ustave.

Široka razvejanost demokratičnega sistema pa zahteva tudi široko zaščitno fronto pred odkloni od družbeno dogovorjenih ciljev, kakor tudi široko fronto, ki prodira v smeri nadaljnega razvoja samoupravnih socialističnih vrednot. Ko celotna družba in vsi njeni posamezni deli v svojem in družbenem interesu skrbijo za varnost in zaščito pridobitev NOB, socialističnih samoupravnih odnosov, neodvisnosti in nedotakljivosti države, družbene lastnine, osebne in premoženjske varnosti, kakor tudi za utrjevanje in razvijanje teh in še drugih vrednot naše samoupravne socialistične družbe, potem lahko govorimo o DRUŽBENI SAMOZAŠČITI. Le-ta je torej po svojem bistvu sistem, ki bo imel svojo uporabno vrednost le, če ga bodo uresničevali vsi od posameznega občana in delavca, preko samoupravnih organov, še posebej organov samoupravne delavske kontrole in družbeno-političnih ter družbenih organizacij in društev do komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in specializiranih organov na področju odkrivanja, pregona in sojenja.

V razpravi je bilo omenjenih vrsta primerov, ki opozarjajo na mnoge subjektivne slabosti, ki vplivajo na »družbeno temperaturo«, pa tudi precej objektivnih okoliščin, ki pravtako v negativnem smislu vplivajo na vzdušje med kamniškimi občani. Pomanjkanje surovin in repromateriala ter slaba prodaja končnih proizvodov v nekaterih organizacijah združenega dela v naši občini ogroža ustrezno eksistenčno raven delavcev, vendar zaostrene ekonomske razmere niso povsod edinole posledica trganja vezi v reprocelotah, ampak tudi kratkovidne orientacije na področju poslovnega in samoupravnega povezovanja združenega dela. Samozadovoljstvo in zaprtost v lastno organizacijo v preteklosti seveda ne moreta zagotavljati dinamičnega in zdravega razvoja gospodarstva, kar pa je lahko edina trdna osnova tudi za prosperiteto tako osebnega kot družbenega standarda.

Med problemi, ki so osvetlili nekatere odklone pri uresničevanju samoupravnih odnosov, so bile izpostavljene tudi posledice sprejemanja prispevkov in davkov za splošno in skupno porabo, ki bi pravzaprav pomenile, da bi delavci razpolagali s približno 6% manjšimi finančnimi sredstvi za svoje osebne potrebe. Bistvo problema je pravzaprav v tem, da potreba oziroma težnja po namenjanju večjega dela denarja za družbene dejavnosti in splošno porabo na račun osebne porabe ni bila zavestno potrjena s strani tistih, ki bodo plačevali. Zaradi tega je bila dana tudi pobuda, da se preko ponovne razprave delavci sami zavestno opredelijo ali so pripravljeni žrtvovati del svojega osebnega standarda zato, da bo več denarja za zdravstvo, šolstvo, kulturo, telesnokulturo in druge družbene dejavnosti ter splošno porabo.

Med številnimi zanimivimi podatki, ki so bili povedani na seji občinskega komiteja je tudi ta, da je v kamniški občini izven kraja bivanja zaposlenih okrog 66% prebivalcev, medtem ko je dnevna migracija v krajevnih skupnostih v Tuhinjski dolini ter iz področja Most in Komende še precej večja. Zato je tudi razumljiva hitra reakcija občanov, ko se spremenijo razmere v zvezi z delovnim časom, prevozi in zagotavljanjem pogonskih goriv.

Omeniti bi veljalo tudi podatke, ki opozarjajo na določeno povečanje gospodarke kriminalitete in na malomaren odnos do varovanja družbenega premoženja. Pri tem se srečujemo z nezadostnimi in neprimernimi preventivnimi ukrepi za zavarovanje družbenega in tudi zasebnega premoženja, z nezadostno osveščenostjo odgovornih oseb, pa tudi z zakasnjeno kaznovalno politiko. Pri ocenjevanju posameznih prekrškov in kaznivih dejanj pa je politika sankcioniranja obremenjena s toleriranjem, opravičevanjem oziroma zmanjševanjem pomembnosti družbenoškodljivega dejanja takrat, ko gre za kaznovanje v lastni organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji ali skupnosti; istočasno pa so prisotne ostre obsodbe in zahteve po radikalnem ukrepanju za nepravilnosti, ugotovljene zunaj »našega dvorišča«.

Kljub precejšnjim premikom pri razvoju delegatskih odnosov, se še srečujemo s primeri tehnokratskega in birokratskega obnašanja, še posebej v samoupravnih interesnih skupnostih, kjer ponekod strokovne službe ali pa izvajalci dominirajo nad razmišljanjem delegatov. Kritično so bile ocenjene tudi razmere v občinskih upravnih organih. V različnih pojavnih oblikah lahko zaznamo tudi znake političnega romantizma, liberalizma, klerikalizma ter drugih negativnih teženj, s katerimi pa se marsikdaj premalo odkrito spopadamo, očitno velikokrat med drugim tudi prešibko poučeni o posledicah teh družbeno deviantnih pojavov.

Občinski komite ZK je na koncu sprejel zaključke, ki so odraz zelo bogate razprave, iz katere so bile zgoraj povzete samo nekatere misli. V sklepih so postavljene tudi zahteve po krepitvi idejne enotnosti in poglabljanju idejnopolitične trdnosti v vseh komponentah in pri vseh subjektih družbene samozaščite ter predlogi za tesnejše sodelovanje in akcijsko povezovanje tudi profesionalnih organov v borbi proti družbenoškodljivim pojavom. V tem smislu bi kazalo večkrat v okviru komiteja za SLO in DS organizirati delovne razgovore in preko njih doseči hitrejše in učinkovitejše reševanje posameznih perečih problemov.

Člani občinskega komiteja so potrdili tudi dopolnitve in spremembe statutarnega sklepa o organiziranosti in delovanju ZK v občini Kamnik ter sprejeli poročilo o stanju in aktivnosti osnovne organizacije ZK v SKG Kamnik, v kateri so bili pred pol leta izrečeni določeni vzgojnopolitični ukrepi in kritizirana aktivnost določenih članov. Občinski komite je ugotovil, da so kritike učinkovale v vzgojnopolitičnem smislu, zadolžil pa je tudi svojo delovno skupino, da še naprej spremlja razmere v SKG Kamnik.

M. M.

Zima je le prišla

Videti je bilo, da bo letošnja zima minila kar brez večjega sneženja – snega ni bilo za novo leto, zapadel ni niti med šolskimi počitnicami; zdaj pa pada, kot da bi zima hotela nadomestiti zamujeno. Kaj, ko moramo to storiti vsi, saj je čiščenje snega že nekaj dni vsakodnevna naloga.

Kako čim dosledneje nagraditi delo

Delovno organizacijo Menina je pred dobrim tednom obiskal član predsedstva republiškega sindikata Brane Mišič. S sindikalnimi delavci in drugimi predstavniki Menine se je pogovarjal predvsem o sprejemanju družbenega dogovora o razporejanju sredstev za osebne dohodke in o nagrajevanju proizvodnega dela. Dotaknili so se tudi vprašanj družbenega standarda delavcev, sprememb delovnega časa in prehrane. Kasneje se je udeležil še sestanka občinskega sindikalnega sveta.

V Menini sem bil prvič. Ogledal sem si proizvodnjo, predvsem pa smo se v konkretnih razmerah pogovorili o uresničevanju dogovora o razporejanju dohodka za osebne dohodke. O Menini lahko rečem le dobro, premalokrat govorimo o tej tovarni, čeprav je mačehovski odnos do nje mogoče delno opravičiti s predsodki do proizvodnje.

Da je letošnji dogovor o razporejanju dohodka res restriktiven, je potrdil pregovor v tej tovarni. Čeprav so v Menini z odrekanjem, brez tujih sredstev, ustvarili proizvodnjo, ki sega v sam evropski vrh ter že dosegajo in si prizadevajo za še boljše izvozne rezultate, osebni dohodki delavcev v letošnjem letu ne bodo mogli biti sorazmerni vsem tem prizadevanjem. Vendar pa bi se v prihodnjih letih to moralo odraziti tudi v ustreznih osebnih dohodki. Sicer pa so v tovarni uspešni tudi pri nadomeščanju mazuta z odpadki in prahom, je o obisku v Menini povedal Brane Mišič, član predsedstva republiškega sindikata.

Brane Mišič je poudaril, da čakajo sindikalne organizacije v tem trenutku zelo konkretne naloge. Gre namreč za to, da se sprejeta načela o nagrajevanju po delu bolj uveljavijo v delovnih organizacijah. Vsi se strinjamo, da je nagrajevanje po delu še kako zadnje čase stvari na tem področju le izboljšujejo. Bolje je vrednoteno proizvodno delo (čeprav je veliko razlik med posameznimi delovnimi organizacijami), uresničuje se svobodna menjava dela.

Aktivnosti pri uveljavljanju nagrajevanja po delu bodo nadaljevali tudi v okviru medobčinskega sindikalnega sveta, je dejal Ivo Meglič. Organizirali bodo seminar za vse predstavnike občinskih sindikalnih svetov in za seminar za vse, ki se v delovnih organizacijah ukvarjajo z nagrajevanjem.

Obravnavali so vprašanje, kako nagrajevati delavce v deficitarnih poklicih, saj bi jih bilo treba ustrezno stimulirati. V Stolu na primer je element nagrajevanja zahtevnost dela, medtem ko imajo v drugih delovnih organizacijah to spet drugače urejeno. Menili so tudi, da bi morali bolj kot doslej pri preverjanju dogovorov o nagrajevanju videti, kako se upoštevajo dogovori o politiki cen.

Kaj prinaša letošnji družbeni dogovor o razporejanju sredstev za osebne dohodke? To je sedaj težko reči, vsekakor pa je bolj restriktiven kot lanski. Dogovorili so se, da bodo izračunali, kakšno bi bilo povečanje sredstev za osebne dohodke po novem dogovoru, če bi delovne organizacije dosegle postavljene načrte, in kakšno, če teh ne bi dosegle.

Razpravljali so tudi o tem, kaj pomenijo višje prispevne stopnje za sise družbenih dejavnosti za osebni dohodek delavcev. Mnenje sindikalnega sveta in predsedstva občinskega sindikata je, da še enkrat izpeljejo razpravo o prispevnih stopnjah (seveda ob strokovno pripravljenem gradivu). B. P.

Ponovno preverjanje programov družbenih dejavnosti

Zvišane prispevne stopnje za sise družbenih dejavnosti so v delovnih organizacijah po vsej republiki povzročile precej razprav, saj so za nekaj procentov (različno po posameznih občinah) zmanjšale neto osebne dohodke.

O tem problemu so govorili na izredni seji družbenopolitičnega zbora skupščine; obravnavali so predvsem postopek sprejemanja prispenih stopenj. Ocenili so, da je bil postopek formalno pravilen, da pa je bilo premalo vsebinskega pristopa na vseh ravneh. Delegati so imeli premalo informacij o posledicah odločitev, ki so jih sprejeli. Zato predlagajo ponovno preverjanje programov sisov, na podlagi tega pa tudi ponovno odločanje o višini prispevnih stopenj.

Ob ponovnem odločanju bodo morali imeti delegati jasno predstavo o tem, kaj bodo sprejeli. Potrebovali bodo več različno ovrednotehnih programov – seveda tudi s predvidenimi posledicami. Predlagani programi družbenih dejavnosti bodo ponudili različne variante: tako, da bi s prispevnimi stopnjami zagotovili le delovanje posameznih družbenih dejavnosti in vzdrževanje objektov, pa tudi varianto, ki bi z večjimi dajatvami omogočila napredek na teh področjih.

B. P.

OD VSEPOVSOD

● Nepreprič̌ljivi izvozni rezultati

LJUBLJANA – Po podatkih Zveznega zavoda za statistiko je lani jugoslovanski izvoz narasel za 0,7 odstotka, medtem ko je bil uvoz blaga za približno osem odstotkov manjši kot leta 1981. K skupnemu povečanju izvoza je največ prispevala Srbija, zatem Hrvaška in Slovenija. Zanimivo je, da so lani povečale izvoz samo tri republike, in sicer Slovenija, Makedonija in BiH, medtem ko so v drugih republikah in pokrajinah zaostali za predlanskimi rezultati. Gotovo pa je pomembno, da se je najbolj povečal izvoz na konvertibilne trge za 2,7 odstotka) in da je izvoz na te trge povečalo pet republik in Vojvodina.

● Nakopali več premoga kot so načrtovali

TRBOVLJE – Čeprav letošnja zima kar dobro blaži zadrege pri oskrbi z premogom, kurilnim oljem in tudi drvmi, so vendarle zanimivi podatki o dosežkih zasavskih rudarjev. Tako so rudarji sozda REK Trbovlje januarja nakopali 139 tisoč ton premoga, kar je za dva odstotka več kot so načrtovali. Največ premoga so nakopali v zasavskih premogovnikih približno 115 tisoč ton), v Kanižarici nekaj več kot 11 tisoč ton, v Senovem 10 tisoč, v Laškem pa dva tisoč ton.

● PTT zaostaja za zahtevami

BEOGRAD – Poštni, telefonski in telegrafski promet v nekaj zadnjih desetletjih ni zmogel slediti hitremu napredku na različnih področjih. To se kaže tudi v tem, da je bilo leta 1952 v Jugoslaviji nekaj več kot tri tisoč pošt, medtem ko jih je bilo lani le 600 več. Prav zaradi tega je treba poskrbeti, da se bo ta pomembna dejavnost hitreje razvijala, so poudarili v zveznem družbenem svetu za vprašanja družbene ureditve.

● Omejitvena denarno – posojilna politika

BEOGRAD – Letošnja restriktivna denarno-posojilna politika naj bi pripomogla k večjemu ravnotežju med ponudbo in povpraševanjem na domačem trgu, je povedal guverner Narodne banke Jugoslavije Radovan Makić in hkrati dodal še nekaj podatkov o razvrednotenju dinarja v nekaj zadnjih letih. Tako je leta 1980 dinar devalviral v primerjavi z nekaterimi tujimi valutami za 43,4 odsto ka, leta 1981 za 29 in lani kar za 43,9 odstotka. Seveda pa kaže biti še posebej zaskrbljen ob letošnjem podatku, namreč, da znaša samo januarsko razvrednotenje dinarja nič manj kot osem odstotkov.

● Setveni načrt bo odvisen od gnojil

LJUBLJANA – Če bodo hoteli izpolniti načrt o kar največjem samooskrbovanju s hrano, potem morajo kmetje in kmetijske organizacije v Sloveniji spomladi posejati približno 191 tisoč hektarov površin. Seveda pa bo na uresničitev tega načrta v veliki meri vplivala oskrba z gnojili, rastlinskimi zaščitnimi sredstvi, rezervnimi deli za kmetijske stroje itd. Gotovo bo precej težav že pri gnojilih, saj letos načrtujejo sedemodstotno povečanje porabe umetnih gnojil, Slovenija pa bi lahko nemoteno osrkbo z gnojili omogočila le z uvozom.

Društvo invalidov Kamnik vabi svoje člane na redni letni občni zbor, ki bo v soboto, 26. februarja 1983 ob 9. uri v veliki sejni dvorani Skupščine občine Kamnik.

Društvo gojiteljev pasemskih malih živali Kamnik obvešča svoje člane, da bo občni zbor društva v nedeljo, 20. februarja 1983 ob 9. uri v veliki sejni dvorani Skupščine občine Kamnik. Odbor tudi prosi člane, da poravnajo članarino. To lahko store na občnem zboru, katerega naj se udeleže v čim večjem številu.

VABLJENI! ODBOR

Peron tudi v Kamniku

Želja mnogih starejših občanov je, da bi prišli do perona na spodnji železniški postaji v Kamniku, ki je sedaj nekakšno središče za novi in stari Kamnik.

Ob progi Kamnik – Ljubljana je ponekod že nekaj storjenega tudi za take, ki ne zmorejo visokih stopnic. Nekaj sto občanov pa še čaka na to. Kadar je občan v stiski, bi se morala zamisliti krajevna skupnost še tembolj, da bi jo začutili in se povezali tudi v praktičnem delu. Tako so storili občani na Rodici. Šestdeset milijonov naj bi predvidoma znašal predračun železnice za peron. Krajevna skupnost Rodica in dobro organizirano udarniško delo občanov sta ga znižala za približno petdeset milijonov. Posnemanja vredno v času stabilizacije!

M. B.

Pereča vprašanja v zdravstvenem varstvu zahtevajo večjo pozornost vseh

V zadnjem času se delegati v skupščini zdravstvene skupnosti vse bolj pogosto ukvarjajo z vprašanjem, kako pokriti vse stroške zdravstvenega varstva, ki rastejo precej hitreje od načrtovanih in uresničenih prihodkov. Občinski zdravstveni skupnosti je ob koncu lanskega leta zmanjkalo 16,582.105 din, da bi lahko plačala vse opravljene zdravstvene storitve. Večina te vsote (11,341.000 din) dolguje kamniška zdravstvena skupnost tozdu zdravstvenega varstva.

Ambulantno in dispanzersko zdravljenje je lani po vrednosti poraslo kar za 86 odstotkov v primerjavi z letom 19B1. Dosti ne zaostaja povečanje izdatkov za zdravljenje v bolnišnicah, za kar je bilo porabljenih okrog 40 odstotkov vseh sredstev (100 milijonov din), kar pomeni za 45 odstotkov več kot leta 1981.

Lahko bi naštevali še druge podatke, ki po vrsti kažejo, da poraba sredstev v zdravstvenem varstvu že načenja okvire naših gospodarskih možnosti in da se bo treba resno spoprijeti z vzroki takega stanja, ne samo s posledicami.

Uporabniki zdravstvenih storitev, ki združujemo denar v ta namen, se bomo morali najprej sami resno vprašati, ali smo storili vse, da bi zmanjšali stroške zdravstvenega varstva. Kje so vzroki, da smo bili s 180.500 izgubljenimi delovnimi dnevi v letu 1981 (to predstavlja 5 odstotkov vsega delovnega časa v občini) nad regijskim in republiškim povprečjem. Samo za nadomestila osebnih dohodkov je bilo lani izplačanih skoraj 30 milijonov din. To vprašanje bi morali resno proučiti, zlasti v tistih tozdih, kjer se je odstotek izgubljenih delovnih dni povzpel na 7 ali celo B odstotkov. Tisti, ki mislijo, da je tudi na tak način mogoče reševati gospodarske težave v delovni organizaciji, so v zmoti. Marsikak dinar bi lahko prihranili tudi z bolj racionalno uporabo zdravil. Ni nobena skrivnost, da je mnogo predpisanih zdravil neporabljenih in da imajo posamezniki doma velike zaloge zdravil, ki jih, ko jim poteče trajnost, pospravijo v smeti. Ne zavedamo se tega, da z vsakim zdravilom vržemo proč za najmanj dva dolarja porabljenih surovin.

Če bi vsak od 28.000 uporabnikov zdravstvenega varstva v občini zavrgel eno samo zdravilo na leto, si lahko sami izračunamo, kje imamo še skrite rezerve.

V zadnjem času je spet veliko slišati o pomenu soudeležbe zavarovanca pri plačilu zdravstvenih storitev (participacija), ki naj bi se v kratkem povečala. Ta soudeležba naj bi bila taka, da ne bi odvračala od zdravstvenih posegov tistih zavarovancev, ki jih potrebujejo, a bi znesek težko plačali. Prav bi bilo, da bi se končno dogovorili za enotno participacijo v Sloveniji, ne pa da ima vsaka občina svojo.

Marsikaj bi lahko prihranili tudi s skrajševanjem čakalnih dob in vrst v ambulantah. To zahteva boljšo organizacijo dela v zdravstvu, boljše dogovarjanje o sodelovanju in delitvi dela v osnovni zdravstveni službi ter med osnovno, specialistično in bolnišnično dejavnostjo. Eden od pomembnih pogojev za boljše delo zdravstvene službe so poleg kadrov tudi ustrezni prostori. O tem smo mnogo razpravljali v pripravah na uvedbo krajevnega samoprispevka. Res je, da še je gospodarski položaj zaostril, vendar bi bilo treba upoštevaje dane možnosti, program prilagoditi novim razmeram in ga postopoma uresničevati. Najslabše je, če denar zbiramo, a je neizkoriščen, prostorski problemi v zdravstvenem domu pa ostajajo nerešeni.

Ko govorimo o deležu denarja, ki ga od ustvarjenega dohodka namenjamo za zdravstveno varstvo, potem bi se ob dejstvu, da se zavzemamo za racionalno porabo, morali držati dogovora oziroma usmeritve, da delež za zdravstvo v narodnem dohodku ne bi padal. Prispevne stopnje so res predvsem tehnika obračunavanja dogovorjenih sredstev, vendar v določenem obdobju vseeno kazalec razmerij med posameznimi dejavnostmi znotraj skupne porabe in poudarka, ki ga v posamezni občini dajejo zdravstvenemu varstvu.

V tem pogledu bi kazalo proučiti smotrnost zmanjševanja prispevnih stopenj za zdravstvo v naši občini od 11,55 v letu 1981 prek 10,43 v letu 1982 na 10,17 odstotka v letu 1983. Za primerjavi lahko povemo, da imajo v občinah, s katerimi imamo skupni zdravstveni dom, prispevne stopnje precej višje: Domžale 12,31 in Litija 12,53 odstotka.

O teh in še drugih vprašanjih bodo govorili delegati na bližnji problemski konferenci SZDL (17. februarja) o problemih zdravstvenega varstva v občini Kamnik.

F. S.

Ocena lanskoletne gospodarske uspešnosti

Obravnavanje rezultatov gospodarjenja ob zaključku leta in med letom je pravzaprav nadzor delavcev nad izvajanjem sprejetih nalog in pogoj za samoupravno odločanje delavcev o lastnih rezultatih dela in primerjavo z doseženim v sorodnih OZD.

Takšno obravnavanje rezultatov gospodarjenja zahteva enotno akcijo vseh subjektov, tako v TOZD in delovnih skupnostih, SDK, GZ in občinskem izvršnem svetu. Občinski svet ZSS Kamnik, ki je odgovoren za organizacijo kvalitetnih razprav v temeljnih sredinah se je dogovoril na posvetu s predsedniki OOS in konferenc sindikata, kako izpeljati akcijo ZR 82. Na posebnem posvetu s poslovodnimi organi, predsedniki DS skupaj s predstavniki DPO, družbenim pravobranilcem samoupravljanja, SDK in predstavniki DPS so bile dogovorjene posamezne zadolžitve za pripravo kvalitetnih podatkov, kot tudi samega poteka razprave pred dokončnim sprejetjem ZR za leto 1982 v OZD.

Naloga OOS in konference sindikata je, da s politično akcijo spodbudi predhodno razpravo po samoupravnih delovnih skupinah (ali sindikalnih skupinah), za katere naj delavci v pismeni obliki dobijo osnovne informacije o oceni gospodarjenja v letu 1982 primerjalno s planskimi cilji, ki so si jih postavili v letu 1982 skupaj z oceno o gospodarjenju v naprej. Po navedbah OPS v občini, ki se je aktivno vključil v akcijo ZR 1982, so to temeljna izhodišča za kvaliteten premik na tem pomembnem področju samoupravnega odločanja delavcev. Poleg tega, je poudaril DPS, so delavci dolžni spregovoriti še o komercialni problematiki, predvsem prodaji (popusti kupcem, ki ponekod presegajo normalne okvirje poslovnega obnašanja). Ne gre pa tudi zanemariti gibanja stroškov, ki so limitirani (omejeni), nekatera kooperantska razmerja, ki so dvomljiva in druga področja poslovne politike, ki vplivajo na večji ali manjši ustvarjeni dohodek temeljne sredine in s tem tudi na višino OD in SP.

V razpravi je bila izražena misel, da delavcem ostaja malo možnosti za odločanje o ustvarjenem dohodku in njegovi delitvi. Takšna razmišljanja pomenijo ozko gledanje na sistem socialističnega samoupravljanja in potiskajo delavca na stranski tir odločanja o rezultatih dela in njegovi delitvi. V kolikor bomo na prvi stopnici odločanja odpovedali in mu ne bomo znali prisluhniti, smo izgubili bitko, katere del je tudi neposredna obravnava rezultatov gospodarjenja ob ZR za leto 1982. Da bi delavci imeli pred seboj popolnejšo informacijo o gospodarskih rezultatih bo izvršni svet pripravil prvo oceno gospodarjenja, prav tako pa bo delavcem posredovana informacija o prodaji sredstev, ki jih združuje SIS, v katere sprotno do sedaj niso imeli vpogleda.

Nadalje bodo morali delavci povsod tam, kjer planski cilji niso doseženi oz. kjer poslujejo na robu rentabilnosti ali celo z izgubo, zahtevati pripravo sanacijskih programov, ki bodo morali zagotavljati OZD jasen kažipot za ureditev razmer. V kolikor ima OZD izgubo, je dolžna takoj sporočiti SDK njeno višino skuapj z ukrepi. Spreminja se tudi zakon o sanaciji OZD, ki poslujejo z izgubo. Po novem naj bi vse te organizacije izplačevale zajamčene OD. Predvideno je, da DPS ne bo imela pravice dovoliti nadaljnjo izplačevanje normalnih OD. V pripravi je tudi predlog, da bi se od sedanjih 3 mesečnih periodičnih obračunov prešlo na 4-mesečno preverjanje rezultatov gospodarjenja, kar bi bilo prav gotovo racionalnejše, tako za delavce v finančnih službah, kot tudi v samem spremljanju in ocenjevanju rezultatov gospodarjenja v obravnavanem obdobju. Nadaljnja novost, ki je v pripravi, je enotni žiro račun za 0ZD, ki imajo v svoji sestavi TOZD. Pri enotnem računu OZD bi se še naprej vodila interna evidenca doseženega, kar bi omogočilo delavcem, da bodo še naprej subjekt odločanja o razultatih dela temeljne sredine. Te in še nekatere druge novosti, ki so v pripravi, nas ne smejo zapeljati od temeljne usmeritve, ki smo si jo zastavili v akciji ZR 82. Osnove za temeljito obravnavo rezultatov so podane, treba je samo odgovorno izpeljati akcijo. Predhodne ocene o uspešnosti obravnav in ocene o gospodarjenju bodo OOS posredovale OS ZSS Kamnik, ki jih bo strnil in ocenil za celotno občino, ker bo osnova za razpravo na zborih skupščine občine, kot tudi za razpravo na RS ZSS.

JANKO BLAGŠIČ

ZAHVALA

Iskrena zahvala gasilcem in vaščanom in Srednje vasi in Podhruške ter delavcem iz Menine za izkazano pomoč ob nesreči.

Katarina in Tone

Zbor komunistov v Mekinjah

Januarja so se zbrali na prvi zbor komunisti, ki žive v krajevni skupnosti Mekinje. Pogovorili so se o novi krajevni skupnosti Mekinje, ki je nastala po razcepitvi krajevne skupnosti Kamnik na pet novih krajevnih skupnosti in o delovanju osnovne organizacije ZK v tej krajevni skupnosti.

Udeleženci zbora so ugotovili, da je v krajevni skupnosti, v kateri živi 1468 krajanov, krajevna samouprava kar dobro zaživela. Skupščina krajevne skupnosti se je sestala trikrat, svet krajevne skupnosti pa štirikrat. Glavna problematika, ki sta jo obravnavala, je bil sprejem planov krajevne skupnosti, konstituiranje in komunalna problematika. Poleg sveta krajevne skupnosti delujeta še poravnalni svet in potrošniški svet, ki se je kons ituiral in prvič uspešno deloval pri razdeljevanju kuponov za plin. Ni pa še oblikovan svet stanovalcev, kot ga predvideva statut krajevne skupnosti. Kot pomožni organi sveta krajevne skupnosti je oblikovanih 7 komisij, od katerih so začele delovati le: komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, komisija za urbanizem in komunalne zadeve in komisija za zdravstvo in socialno skrbstvo. Ta je ob koncu lanskega leta prvič zbrala na majhno slovesnost krajane, ki so starejši od 70 let. Na področju SLO in DS je krajevna skupnost šele v fazi organizacijskega in vsebinskega preoblikovanja.

V širšo družbeno skupnost se krajevna skupnost vključuje prek svojih delegacij. Delegacija za zbor krajevne skupnosti in posebna delegacija za stanovanjsko gospodarstvo sta zaživeli in našli ustrezne oblike in metode delovanja. Združene delegacije pa še niso uspele najti ustreznih metod in oblik delovanja, zlasti zaradi neorganiziranega in neusklajenega pristopa SIS k sklicevanju delegacij in ker konferenca delegacij, ki jo tvorijo združene delegacije KS Mekinje in združene ali splošne delegacije KS Nevlje, ni ustrezna oblika združevanja interesov niti po vsebini niti po obliki.

Problematika, ki jo obravnavajo organi krajevne skupnosti je zelo obsežna in zahteva vedno večje vključevanje delovnih ljudi in občanov. Ker so prihodki, ki jih ima krajevna skupnost namensko opredeljeni predvsem za izvajanje komunalnih dejavnosti, se krajevna skupnost usmerja predvsem na to področje, ostala področja delovanja pa so zaradi neustreznega načina financiranja osnovnih dejavnosti potisnjena v stran.

Na območju krajevne skupnosti je pet organizacij združenega dela: Kemostik, Zarja, Komunalno podjetje, Dom upokojencev in Delavski dom. Razen v delavskem domu imajo te organizacije združenega dela lastne organizacije ZK, ki so povezane z osnovno organizacijo ZK Mekinje po svetu ZK. Do poglobljenega sodelovanja in vsklajevanja interesov med krajevno skupnostjo in organizacijami združenega dela zaenkrat še ni prišlo.

Osnovna organizacija ZK Mekinje ni številna in jo sestavljajo v veliki večini upokojenci, ki pa so v družbeno-političnem življenju še vedno aktivni. Skoraj vsi opravljajo tudi bolj ali manj odgovorne naloge v krajevni samoupravi.

Po obširni razpravi o problemih in planih za prihodnje so se udeleženci zbora dogovorili, da dajo pobudo Krajevni konferenci SZDL v Mekinjah za organiziranje Društva prijateljev mladine in društva »Partizan« v Mekinjah. Spomladi naj bi SZDL organizirala delovno akcijo za ureditev parka ob Bistrici, že takoj pa naj bi šla v akcijo, kako mladini omogočiti dostop do športnih objektov. Organizaciji ZSMS v Mekinjah so dali pobudo, naj vključijo v svoje delo tudi mladince iz Delavskega doma. Svetu krajevne skupnosti pa so predlagali, da v življenje krajevne skupnosti vključi tudi Dom upokojencev. Na koncu so se dogovorili, da bodo na prihodnjem zboru razpravljali o krajevni organizaciji SZDL in ZSMS. OA

Prispevne stopnje – višje ali nižje?

V letu 1982 smo vstopili že v tretje mandatno obdobje delovanja samoupravnih interesnih skupnosti, pa še vedno nismo v celoti doumeli načel dogovarjanja in sporazumevanja v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, nismo doumeli pomembnosti delovanja delegatskega sistema v teh skupščinah. Vse prevečkrat nam gradivo za seje zborov skupščin SIS predstavlja balast in proučevanje teh gradiv nepotrebno delo, ob tem pa se ne zavedamo, da se v skupščinah SIS dogovarjamo o delitvi celotnega osebnega dohodka, z namenom zadovoljevanja skupnih potreb, vzajemnosti in solidarnosti. V skupščinah SIS družbenih dejavnosti se dogovarjamo in sporazumevamo o zadovoljevanju potreb po tistih dobrinah, ki so pomembne za vsakega posameznika (socialna varnost, izobrazba, zdravje, kultura idr.) in jih je treba za uveljavitev načela enakih možnosti razvoja za vse zagotoviti vsem članom družbe sorazmerno s potrebami.

Vrsta dejavnosti na področju družbenih služb ima podoben značaj, kot ga ima infrastruktura v materialni proizvodnji. To pa pomeni, da mora družba z ustrezno ekonomsko politiko in planiranjem uveljaviti na tem področju družbene kriterije, ki se razlikujejo od tistih, na katerih temelje podjetniške odločitve ali odločitve potrošnikov. Kriteriji na področju družbenih dejavnosti so sprejeti v republiki in občini kot rezultat dogovarjanj in samoupravnega sporazumevanja.

Delovni in finančni programi SIS družbenih dejavnosti tako za leto 1982 kot za leto 1983 izhajajo iz dogovorjenega in sprejetega srednjeročnega načrta 1981–1985 s tem, da se v okviru tega za realizacijo letnih programov posebej sporazumevamo.

V trenutku, ko obravnavamo zaključne račune za leto 1982, si oglejmo tudi izvrševanje programov SIS družbenih dejavnosti v letu 1982 in plan za leto 1983, saj nam je vsaj teoretično znano, da stroški nekega blaga niso samo tisti, do katerih je prišlo v podjetju, marveč tudi oni, ki jih je proizvodnja tega blaga zahtevala na področju družbenih služb.

Izobraževanje

Zagotovljeni program izobraževanja se je izvajal v 4 centralnih in 12 podružničnih šolah. V prvem polletju je bilo v vse oblike osnovnošolskega izobraževanja in vzgoje vključeno 3293 učencev v prvem in 3422 učencev v drugem polletju. Osnovne šole so v glavnem realizirale redne ure pouka po predmetniku, medtem ko dopolnilni pouk ni dosegel planiranega obsega in so se na njegov račun povečale ure interesnih dejavnosti.

V letu 1982 je imelo brezplačen prevoz v šolo 536 učencev.

V okviru dodatnega programa je bilo v podaljšano bivanje kot predhodnico celodnevne šole vključeno 314 učencev; 296 učencev je obiskovalo glasbeno šolo, kar je v primerjavi z letom 1981 7,5 % povečanje. Zimska in poletna šola v naravi v občini še ni enotno urejena, obiskovalo pa jo je 576 učencev.

Prehrana učencev med poukom je posebnega pomena tudi za doseganje zadovoljivih učnih rezultatov. V prvem delu preteklega leta jo je prejemalo 3259 učencev, v jesenskem delu pa 3333 učencev, kosilo pa prejema oziroma to možnost prehrane koristi 20 % učencev.

Kadrovanju je v občinski izobraževalni skupnosti namenjena posebna pozornost. Trenutno prejema štipendije 11 štipendistov, ki se izobražujejo za poučevanje na deficitarnem področju. V letu 1982 se je v občini zaposlilo 6 štipendistov.

Del sredstev občinske izobraževalne skupnosti je bilo v preteklem letu namenjenih tudi za investicije in sicer za adaptiranje osnovne šole v Mostah in odplačevanje anuitet za telovadnico pri šolskem centru Rudolfa Maistra. Iz sredstev združene amortizacije osnovnih šol je bila adaptirana osnovna šola Zgornji Tuhinj.

V letu 1983 na področju vzgoje in izobraževanja ni planirana razširitev dodatnega programa, razen investicije v osnovni šoli Nevlje in Dijaškem domu 27. julija.

Zaradi povečanja števila šoloobveznih otrok bodo uvedeni 3 oddelki osnovne šole, 3 oddelki podaljšanega bivanja in s 1. 9. 1983 celodnevna šola v osnovni šoli 27. julija.

Otroško varstvo

Sredstva, katera pridobiva občinska skupnost otroškega varstva, so v glavnem namenjena registriranju storitev v vzgojnovarstvenih organizacijah in izplačevanju družbenih denarnih pomoči (otroški dodatek).

Povprečno je bilo vključeno v varstvo 807 otrok, denarno pomoč pa je dobivalo 2021 otrok.

Del sredstev je bil porabljen tudi za registriranje letovanja otrok, štipendije, dodatni program male šole in športno značko.

V letu 1983 zaradi izkoriščenih zmogljivosti ne bo mogoče povečati števila otrok, vključenih v vzgojnovarstvene organizacije. Vključevanje otrok bo možno le v organizirano družinsko varstvo, kar pomeni, da se programi skupnosti otroškega varstva v letošnjem letu ne povečujejo.

Kultura

Knjižnica je knjižni fond obogatila z nakupom 3000 knjig. Nakup je bil zaradi znatne podražitve knjig manjši od planiranega. V delo z bralci so delavci knjižnice vnesli ure pravljic za mladino in prešli na nov urnik, ki omogoča dvakrat tedensko obisk v knjižnici do 19. ure zvečer.

Arhiv je v preteklem letu strokovno obdelal zbirko kartografa Ivana Selana iz Suhadol in pripravil konkretna navodila o odbiranju arhivskega gradiva.

V letu 1982 so že nadaljevali raziskave na Malem gradu, kjer se je junija delno porušil romanski stolp. Nepredvidena dela so zahtevala tudi prerazporeditev finančnih sredstev. Končano je bilo tudi restavriranje baročnih plastik iz Komende.

V muzejski dejavnosti je bila izpeljana I. faza raziskave tabelnega slikarstva Matije Koželja in dopolnjeno obsežno gradivo o slikarju Mihi Malešu. Ob izdelavi dodatnih opozorilnih tabel je bilo organiziranih tudi osem razstav.

V celoti je bil uresničen program gledaliških abonmajev, društva, organizirana v Zvezi kulturnih organizacij, pa so izvedla 2–4 predstave. Izvedena je bila tudi revija pevskih zborov in več samostojnih koncertov pevskih zborov.

Raziskovalna dejavnost

Program občinske raziskovalne skupnosti je bil realiziran v celoti razen raziskave termalne vode Vasene, naloga se nadaljuje v letošnjem letu.

Izdelana je bila študija o onesnaževanju okolja in zraka na območju občine Kamnik, katero bo treba čimprej realizirati v praksi.

Pomembno področje delovanja raziskovalne skupnosti je tudi inovacijska dejavnost, katere porast beležimo iz leta v leto.

Vsebinski program dela je v letošnjem letu bogatejši, za realizacijo ne bodo potrebna večja finančna sredstva razen v primeru, če bodo raziskave termalne vode, katere naj bi bile zaključene v prvem četrtletju, pozitivne.

Telesna kultura

Na tem področju smo v preteklem letu dosegli bistvene premike v organiziranosti in delovanju Zveze telesnokulturnih organizacij in vzdrževanju športnih objektov. Pomembni rezultati so bili doseženi pri povečanju števila aktivnih udeležencev tekmovalnega športa in rekreacije v vzgojnokulturnih organizacijah (klubih in društvih) in krajevnih skupnostih ter organizacijah združenega dela. Zanimivo je, da se v množične akcije vključujejo 30–40% zaposlenih v občini. Kljub opredelitvi prednostnih športov in temu ustreznega financiranja v tekmovalnem športu ne dosegamo želenih rezultatov, kar je po eni strani tudi posledica premajhnih finančnih sredstev in tudi pomanjkanje strokovnih kadrov v nekaterih panogah. Dejstvo je, da imamo v Kamniku veliko športnih objektov, ki zahtevajo za vzdrževanje obilo sredstev. Do sedaj se je veliko vzdrževanja opravljalo tudi s prostovoljnim delom.

V letu 1983 se sredstva za dejavnost ne povečujejo ob enakih oziroma razširjenih programih osnovnih telesnokulturnih organizacij. Več sredstev je planiranih le na področju vzdrževanja objektov, kar je nujno potrebno, saj ne moremo dopustiti, da le-ti še nadalje propadajo.

Zaposlovanje

Temelji usmeritve za leto 1982 so bili osredotočeni v kvalitativne spremembe na področju zaposlovanja, ki naj bi bilo tako manj študijsko kot pretekla leta in sicer v smeri produktivnega zaposlovanja, izboljševanja kadrovske strukture, načrtnejšega zaposlovanja pripravnikov in štipendistov, zmanjševanje pogodbenega in nadurnega dela. Poudarek je bil tudi na organiziranju raznih oblik prekvalifikacij in dokvalifikacij nezaposlenih za suficitarne poklice ter pomoči pri preusposabljanju že zaposlenih delavcev v primeru tehnoloških in ekonomskih viškov, zaposlovanju in usposabljanju invalidnih oseb, kakor tudi poklicnemu usmerjanju mladih in že zaposlenih.

Pri skupnosti je bilo v letu 1982 evidentiranih 297 iskalcev zaposlitve. Iz preteklega leta je ostalo nezaposlenih 120 iskalcev. Zaposlilo se je 251 iskalcev. Konec leta je bilo nezaposlenih še 130 oseb, od katerih je kar dobra polovica težje zaposljivih.

Na strokovni komisiji za pridobitev statusa invalidne osebe je bilo obravnavanih 28 oseb. V redno zaposlitev se je vključilo 9 invalidnih oseb, v prekvalifikacijo jih je bilo vključeno 16.

Na področju poklicnega usmerjanja je bilo doseženo predvideno število skupinskih obravnav učencev osnovnih šol in usmerjenega izobraževanja, nekoliko pod planom pa je bilo število individualnih obravnav.

Sodelovanje z organizacijami združenega dela se je odvijalo predvsem na področju štipendiranja. Za šolsko leto 1982/83 prejema štipendijo iz združenih sredstev 271 učencev in študentov, 40 učencev oziroma študentov pa prejema iz združenih sredstev razliko h kadrovski štipendiji. Število štipendistov je v skladu s planom.

Denarno nadomestilo za primer brezposelnosti je prejemalo 31 oseb, denarno pomoč pa 3 osebe.

V letu 1983 ostajajo programske usmeritve skupnosti nespremenjene, izjema je obseg planiranih denarnih nadomestil in pomoči v okviru zavarovanja za primer brezposelnosti. Zavarovanje za primer brezposelnosti je po zakonu o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti obvezno, osnovni kriteriji za pridobitev teh pravic pa so opredeljeni v zakonu, tako da skupnost ne more vplivati na obseg teh pravic. Razširitev obsega teh pravic je tudi vzrok za povečanje finančnega plana skupnosti za leto 1983.

Socialno skrbstvo

V letu 1982 so se izvajale socialno skrbstvene naloge v skladu s temelji plana in dogovorjenimi sredstvi, ki so se združevala predvsem za naslednje socialno skrbstvene storitve in pomoči:

– stalno denarno pomoč kot edini vir preživljanja,

– stalno denarno pomoč kot dopolnilni vir preživljanja,

– denarna sredstva za osebne dohodke delavcem strokovne socialne službe po kriteriju, da na vsakih 400 prebivalcev dela 1 strokovni delavec,

za plačilo zavodskega varstva v splošnih in posebnih socialnih zavodih,

– za rejnine in zavarovanje rejnic,

– enkratne denarne pomoči in začasne denarne pomoči, pogrebne stroške, šolske malice, letovanje.

Obseg storitev v letu 1982 ni bistveno odstopal od plana, izjema je število oskrbovancev v splošnih socialnih zavodih in število socialno skrbstvenih storitev, ki pa niso vezane na materialno pomoč, temveč na svetovalno delo.

V letu 1983 je predvidena predvsem ohranitev dosežene ravni socialne varnosti prejemnikov družbenih denarnih pomoči, ki jim je taka pomoč edini oziroma dopolnilni vir za preživljanje.

Zdravstvo

Zdravstvena skupnost združuje sredstva predvsem za pokrivanje naslednjih storitev:

A. Zdravstveno varstvo, ki zajema splošno ambulantno in dispanzersko zdravstveno dejavnost, zobozdravstveno dejavnost, reševalni prevozi, specialistično ambulantno dejavnost, zdraviliško zdravstveno dejavnost, bolnišnično zdravstveno dejavnost, zdravila, zdravstveno varstvo v tujini.

B. Nadomestila osebnih dohodkov.

Najpogostejša izvajalca zdravs vnega varstva sta Zdravstveni dom Kamnik in Klinični center Ljubljana.

Iz poslovanja zdravstvene skupnosti lahko ugotovimo, da so bili skupni prihodki v letu 1982 realizirani v višini 274.049.920 din, kar je 1,1% več kot je bilo planirano. Iz prispevka stopnje je bilo realiziranih 262.753.718 din.

V enakem obdobju so bili odhodki realizirani v višini 290.632.026 din, kar pomeni 7,9% več od plana in tudi 16.582.105 din nepokritih odhodkov.

Občinska zdravstvena skupnost ugotavlja, da izvirajo nepokriti odhodki izključno iz postavke zdravstveno varstvo. Porast sredstev za zdravstveno varstvo je znatno presegel dogovorjeni plan za leto 1982 in predstavlja 47,9% povečanje v primerjavi z letom 1981.

V preseženi realizaciji izstopata predvsem Zdravstveni dom Kamnik z zahtevkom za priznanje dodatne realizacije programa v višini 11.341.544 din in Klinični center z zahtevkom za priznanje povišane cene za že opravljene storitve v višini 3.628.962 din.

Ostale dejavnosti osnovnega zdravstvenega varstva so realizirane v okviru plana, razen nadomestil osebnih dohodkov, ki so večja zaradi večjega porasta osebnega dohodka, kot je bil planiran.

Zdravstvena skupnost v letu 1983 ne planira pokrivanja pravic zdravstvenega varstva v povečanem obsegu. Z ozirom na prekoračitev programov v letu 1982 je vprašljivo, če bodo planirana sredstva zadoščala za pokrivanje programa v letu 1983.

Sredstva, ki jih v občini združujemo za zadovoljevanje skupnih potreb, namenjamo delavci v združenem delu iz dohodka in osebnega dohodka. Naslednja tabela nam prikazuje nominalno vrednost programov SIS v letu 1982 z ustreznimi indeksi in v letu 1983 z ustreznimi indeksi.

Poročilo o izvajanju programov SIS družbenih dejavnosti v letu 1982 in plan za leto 1983

Zakon o skupnih osnovah svobodne menjave dela in posebni zakoni o svobodni menjavi dela na posameznih področjih družbenih dejavnosti dajejo osnove sporazumevanja med uporabniki in izvajalci v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

PLAN SIS DRUŽBENIH DEJAVNOSTI V LETU 1982 IN 1983

SIS	Plan 1982	Veljav. prispev. stop. 1. 1.– 30. 6. 82	Veljav. prisp. stop. od 1. 7.– 31. 12. 82	Ocena realiz. sred. v letu 1982	Plan sred. za leto 1983	Prisp. stop. za leto 83	Indeks nominal. vred. prog 1:9
1. otroško var.	62.620.000	2,95	2,02	62.369.993	70.970.938	2,35	113,3
izobražev.	144.416.000	4,77	5,06	135.278.976	192.715.958	6,04	133,4
3. kulturna obč.	16.854.000	1,08	1,02	27.908.521	17.084.000	1,08	112,9
skupnost rep.	12.750.000				16.336.339		
4. telesnokult.	12.716.000	0,47	0,45	12.494,770	19.556.480	0,61	153,8
5. social. skrb.	17.300.000	0,59	0,53	15.292.973	19.427.210	0,61	112,3
6. zdrav. varstvo	256.097.000	10,04	10,82	260.081.588	300.135.095	10,17	117,2
7. zaposlov.	5.167.000	0,22	0,22	5.115.465	6.800.000	0,25	131,6
8. raziskov.	4.906.000	0,12	0,12	4.782.053	2.517.294	0,06	51,3
SKUPAJ:	532.826.000	20,24	20,24	523.324.339	645.543.314	21,17	121,2
prispev. iz doh.		9,00	9,78			8,94	
prispev. iz BOD		11,24	10,46			12,23	

Iz tabele je razvidno, da nominalne vrednosti programov bistveno odstopajo pri izobraževanju, telesni kulturi in zaposlovanju.

Iz obrazložitve programov je razvidno, da smo se z resolucijo za leto 1983 odločili za adaptacijo osnovne šole in gradnjo vrtca v Nevljah. Vrednost tega programa je 25.000.000 din in je zaradi tega tudi indeks tako visok. Brez teh sredstev bi bil indeks povečanja vrednosti programa 116.

Povečanje nominalne vrednosti programa telesne kulture gre na račun sredstev za vzdrževanje obstoječih športnih objektov. V pripravah za oblikovanje programa SIS za telesno kulturo je bilo močno izpostavljeno vprašanje vzdrževanja obstoječih športnih objektov, predvsem športne hale pri OŠ Frana Albrehta, plavalnega bazena, stadiona in telovadnice v Mekinjah ter žičniškega sistema na Veliki planini.

Enotna je bila ugotovitev, da so bila dosedaj vložena sredstva v vzdrževanje naštetih objektov premajhna, da objekti propadajo in da nastaja zaradi tega družbena škoda. Sredstva za vzdrževanje teh objektov so se povečala za 4.500.000 dinarjev. Brez teh sredstev bi bil indeks povečanja 118,4.

Na področju zaposlovanja na večje povečanje kot je z resolucijo dogovorjeno, vpliva že obrazložena razširitev pravic na področju nadomestil in zavarovanja v času brezposelnosti.

Ob obravnavi nominalne vrednosti programov in njihovega povečanja z ozirom na plan 1982, ne smemo prezreti dejstva, da realizacija v letu 1982 ne dosega zastavljenih finančnih planov. Torej nismo uspeli v celoti realizirati vseh programov, kar pomeni, da z resolucijskimi povečevanji finančnih programov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti družbeni standard, ki smo si ga ustvarili, komaj vzdržujemo na nivoju, doseženem v letu 1981.

V zaključku želimo poudariti predvsem dejstvo, da so storitve oziroma dobrine s področja družbenih dejavnosti posebno pomembne za družbo kot celoto in pomenijo tudi splošni pogoj, okvir za moderno proizvodnjo. Na doseženi stopnji razvoja proizvajalnih sil ter proizvodnih odnosov moram obdržati doseženo stanje v družbenih dejavnostih, če hočemo, da bo družbena reprodukcija nemoteno potekala.

ZVONE CVEK

EKSPRERIMENTALNA TKALNICA KAMNIK, Ljubljanska 6,

objavlja
prosta dela in naloge:

1 delavka – KV ŠIVILJA – ženska

Pogoj: – poklicna oblačilna šola
– preizkusna doba 3 mesece
Delo se združuje za nedoločen čas.

1 delavec – NK SKLADIŠČNI IN TRANSPORTNI DELAVEC – KURIR – moški

Pogoj: – osnovna šola
– preizkusna doba 3 mesece
Delo se združuje za deločen čas.

1 pripravnika – INŽENIR TEKSTILNE TEHNOLOGIJE – DESSINATER – ženska

Pogoj: – višja šola tekstilne tehnologije – naziv: inženir oblikovanja tekstilij in oblačil.
Delo se združuje za določen čas za nadomeščanje delavca na porodniškem dopustu.

PRESKRBA S KURJAVO

Trgovsko podjetje »KOČNA« Kamnik sporoča potrošnikom in porabnikom družbenega sektorja, da bo februarja in marca letos prejelo večje količine premoga, in sicer:

- **1000 ton briketov iz ZSSR po akontacijski ceni 7.200 dinarjev za tono,**
- **1000 ton briketov iz DDR po akontacijski ceni 8.500 dinarjev za tono,**
- **1000 ton lignita VELENJE po ceni 1919 din za tono kosovca in 1797 din za tono kockovca**

Pri cenah uvoženih briketov in premoga prihaja do sprememembe cen zaradi sprememb vrednosti obračunskega dolarja.

Vse cene so franko »KOČNA« – poslovalnica »KURIVO« ob Tunjiški cesti (telefon 831-157). Prevoz na dom zaračunamo posebej.

Premog lahko plačate vnaprej ali pa takoj ob prevzemu v poslovni enoti »KURIVO«.

S tem obvestilom želimo spodbuditi potrošnike, da si zagotovijo potrebne količine premoga februarja in marca, ker upravičeno lahko pričakujemo, da bo premoga pred pričetkom nove kurilne sezone zopet primanjkovalo.

Sporočamo vam tudi, da imamo na zalogi zadostne količine trdih mešanih drv.

ABC-POMURKA
TP »KOČNA«

Kako dobro vidimo dolžnosti drugih

»Si brala članek ‚Zdravi bolnega ne razume' v 2. številki Kamniškega občana?«

»Ne! Kaj takega pa res ne moremo več trpeti in mirno prenašati. Kakšna nehumanost, nepozornost in nerazumevanje zdravstvenih delavcev do bolnega Martina, njegovih staršev in družine.«

»So pa res nesramni; otrok trpi v bolezni, oni pa brezbrižno prekinejo svoj delavnik in mislijo na svoje človeške potrebe po oddihu.«

Po premisleku sem se odločila, da napišem bralcem Kamniškega občana kratko pojasnilo v zvezi z zgoraj navedenim člankom. Kdorkoli občasno ali bolj pogosto obišče otroško ali šolsko ambulanto ZD Kamnik ve, da so naše čakalnice običajno polne otrok. Delo poteka v dopoldanski in popoldanski izmeni, v vsaki izmeni sta dva zdravnika (eden za otroke, drugi za šolsko mladino). Problem nastane ob izostanku kateregakoli zdravnika zaradi dopusta, bolezni ali raznih obveznosti, kajti vse delo mora opraviti en sam zdravnik. Ne vedoč za lastne človeške potrebe, temveč z željo pomagati otrokom v bolezni vztrajno delamo v slabih prostorih, ob pomanjkljivi kadrovski zasedbi in ob izredno veliki frekvenci bolnikov, ki močno presega vse normative. Upam si trditi, da še nikoli ni bil odklonjen bolan otrok z visoko temperaturo, zato članek ni le neresničen, ampak tudi žaljiv za našo zdravstveno službo.

Po novoletnih praznikih sem v popoldanski izmeni delala sama, zato je bila čakalna doba daljša kot običajno. Opisani dogodek se ni pripetil 6. ampak 5. januarja 1983. Ravno ta dan smo sprejemali skoraj same male otroke z visokimi temperaturami. Martina nisem videla, vendar menim, da bi starši pravilneje ravnali, če bi poslušali nasvet medicinske sestre in bi ob 18.50 (takrat sem prenehala delati v šolski ambulanti) odšli v dežurno ambulanto, kjer sem začela delati točno ob 19. uri. Ob organizirani 24-urni redni in dežurni službi v ZD Kamnik ne bi bilo potrebno, da je Martin ostal brez zdravniške pomoči v svoji bolečini in se v »zvijajočih napadih vročine« vračal domov. Če je Martin rabil samo tablete za vročino, bi morda pomagal nasvet gotovo bolj izkušene Martinove tete mladim staršem, naj si v lekarni priskrbijo tablete proti vročini (dobijo se brez recepta), ki naj bi jih vsakdo imel v domači lekarni ali pomagajo s hladnimi ovitki znižati temperaturo.

Če bi ljudje od sebe terjali lastnosti, ki jih hočejo videti pri drugih: humanost, zavzetost za delo, požrtvovalnost, obzirnost, nežnost, olikanost, skromnost, bi bilo življenje preveč lepo. Zato raje ostanimo na realnih tleh in s skupnimi močmi rešujemo pereč problem zdravstvenega varstva otrok in šolske mladine v naši občini.

MARTINA BERNOT

Srečanje sindikalnih aktivistov

Ob koncu minulega leta je Občinski sindikalni svet Kamnik pripravil srečanje s predsedniki in tajniki, ki so v preteklosti delali na teh odgovornih delovnih mestih v občini Kamnik. Vsi povabljeni so bili nad zamislijo navdušeni in so se sestanka udeležili polnoštevilno. Srečanje sta organizirala predsednik in sekretar občinskega sindikalnega sveta, Franc Sikošek in Janko Blagšič.

Največ so se pogovarjali o primerjavi med sedanjim in nekdanjim načinom dela sindikalnih organizacij in občinskega sveta ZS. Udeleženci so ugotovili, da je za vsa obdobja dejavnosti značilno stremljenje k zboljšanju pogojev za delo naših delavcev v delovnih organizacijah in uspešno vključevanje v samoupravljanje. Pogoji za delo v osnovnih sindikalnih organizacijah, pa tudi v občinskem svetu ZS niso bili ravno lahki. Vendar sedanje obdobje terja prav tako, če ne še bolj zavzeto naprezanje in aktiviranje sindikalnega članstva za utrditev našega gospodarstva. Vseskozi se v sindikalnem delu kaže skrb za preobrazbo miselnosti, za pravi odnos do dela, večanja storilnosti in ustvarjanja večjega dohodka, kar je pogoj za boljšo osebno in družbeno življenjsko raven posamaznika in vseh nas.

Srečanje ni bilo samo lepo, pač pa tudi koristno, saj so se sestali in izmenjali misli sindikalni delavci starejše in sedanje mlajše generacije, torej tudi tisti, ki so sodelovali že v narodnoosvobodilni borbi, pri obnovi domovine in izgradnji našega gospodarstva in družbene ureditve. Udeležencem je bil všeč način dela sedanjega občinskega sveta ZS, ki daje pomemben poudarek neposrednemu stiku z osnovnimi sindikalnimi organizacijami in delavci ob reševanju njihovih življenjskih vprašanj v delovnih organizacijah.

Skratka, srečanje je imelo delaven značaj, saj se je skozi vso razpravo vleklo kot rdeča nit delovanje sindikalnih organizacij, seveda še posebej občinskega sveta ZS. Navzoči so pozdravili tak način delovnih srečanj in si jih še želijo, obenem pa so izrazili svojo pripravljenost za raznoliko sodelovanje v sindikalnih organizacijah.

VINKO DOBNIKAR

Nevarnost »magične« moči orožja

Čeprav se na prvi pogled zdi, da ogromni izdatki velikih sil in obeh vojaških blokov za orožje tarejo zgolj države, ki ta denar za to tudi porabijo, je vendarle res, da oboroževalna tekma hkrati najbolj prizadene prav nerazvite. Kakorkoli je stvar po svoje nekoliko nenavadna, pa je jasno, da gre za nekakšno obliko oboroževalnega neokolonializma. Nesmiselna oboroževalna tekma namreč v neracionalne nakupe orožja (in v oboroževanje) ne sili samo velike, marveč majhne in politično ter ekonomsko in s tem vojaško šibke deŽele. Logika pa je jasna: če oboroževanje izčrpava najmočnejše, potem ekonomsko povsem potolče nerazvite in države v razvoju. Tako se marsikdaj zdi, da je svet kljub vsej apokaliptični grožnji obseden z vojno in orožjem.

Številke o tem, koliko denarja pravzaprav porabijo države za oboroževanje, so močno različne. Toda nobenega dvoma ni, da gre za vsote, s katerimi bi brez velikih težav odpravili vse ekonomske in socialne zadrege nerazvitih. Toda logika oboroževanja je logika, ki je podobna takoimenovanemu začaranemu krogu revščine: s »primerno« politiko se tudi razvijajoče in nerazvite države potegnejo v krog nenehnih nakupov novega in popolnejšega orožja. Ker pa to zelo izčrpava njihovo ekonomsko moč, je kot na dlani, da kakšne trdne politične neodvisnosti ne morejo ohraniti. Po drugi strani je običajno tudi tako, da z najmodernejšim (ali bolje – najprimernejšim) orožjem razpolagajo prav najrazvitejši ali obe velesili. In tako so nakupi orožja povezani z različnimi političnimi koncesijami, ki takšno državo spravijo v politično oziroma ekonomsko odvisnost.

Seveda bi bilo nekoliko iluzorno trditi, da se nerazvite ali razvijajoče države oborožujejo zgolj zaradi strateško-vojaških razmer v svetu. Velikokrat je tudi tako, da so odnosi med nerazvitimi sosedskimi državami neurejeni (kar je velikokrat spet kolonialna dediščina) in zato spopadi med njimi niso nobena redkost. Včasih je celo videti, da se hočejo nekatere razvide države uveljaviti prav skozi dobro organizirano vojsko, čeprav se na drugi strani doma srečujejo z obupno revščino. Toda slej ko prej ostane dejstvo, da svetovne razmere tudi nerazvite silijo v oboroževalno tekmo, čeprav same zato nimajo velikega interesa. A nekaj je verjetno tudi res: orožje je za človeka vedno imelo nekakšno magično moč, in tako je tudi danes. Toda danes je nevarnost te magične moči veliko večja, kot je bila kdajkoli.

J. KOVAČIČ

»Via mala« v Šmarci

Ob pol sedmih zvečer s prijateljico hitiva v kulturni dom Šmarca (če ga lahko tako imenujem). Čez pol ure naj bi se tu odigrala drama z naslovom VIA MALA.

V želji, da ne bi bilo treba dolgo čakati v vrsti za vstopnice, sva hitela proti kulturnemu domu, kjer pa ni bilo nobenega znamenja, da se bo ta večer sploh kaj dogajalo. Prijazna članica kulturnega društva Zalog nama je prodala karti in vstopili sva v takoimenovano dvorano. Ta je bila skoraj prazna. V prvi vrsti je sedelo nekaj otrok, ki so si s to igro hoteli malo popestriti zimske počitnice. Iz ozadja je prihajal zabaven klepet mladine, ki so bili zaradi zaprtega disca prisiljeni ogledati si gledališko predstavo. Sem ter tja je morda sedel kakšen par (zakonski ali pa ne), to pa je bilo vse. Če se moj sosed, tretješolček, ni zmotil v štetju, nas je bilo okoli trideset. Več zagotovo ne.

Premraženi smo sedeli in čakali v upanju, da se bo predstava kmalu pričela.

Z desetminutno zamudo so se zavese končno dvignile in prikazale so se kulise prvega dejanja. Temu so sledili še trije in igre, ki je imela zanimivo in globoko vsebino, je bilo konec. Igralci so se priklonili šibkemu ploskanju in žalostno, če ne tudi besno, pogledali po skromni publiki.

Takšna je slika KS Šmarca, kadar je na plakatu napisano drama, ne pa komedija. Če se spomnim, je bila pred letom dni uprizorjena komedija, ki pa si jo je ogledalo toliko občanov, da so bila celo stojišča zasedena.

Mar je kultura prebivalcev Šmarce res tako majhna, da smo si pripravljeni ogledati le predstave, ki bi nas zabavale? In še naprej se sprašujem, kje so ta večer ostali ljudje z izobrazbo? Kolikor vem jih je v Šmarci kar veliko, pa tudi na počitnice niso vsi odšli.

Tako smo s tem dejanjem ponovno dokazali, kako malo je vredna pozornosti naša KS. Lahko si mislimo, kakšen vtis so dobili igralci, ko so prikazovali svoj trud in umetniško nadarjenost tako maloštevilnemu občinstvu, pa še to je bilo nemirno. Pa vendar so se igralci potrudili in niso pokazali razočaranosti, temveč so igrali kot, da je dvorana nabito polna. Da bi bila mera polna, so morali igrati v hladni dvorani, ker so se zadolženi spomnili uro pred predstavo, da bi bilo potrebno dvorano segreti. To pa jim z majhno pečjo v kotu očitno ni uspelo. Kaj je res tako težko razumeti, da igralec na odru ne more biti zavit v topel plašč, kot gledalec v dvorani?

Potrebno bo še mnogo časa, da se bodo te napake pozabile in popravile. Mislim, da so upravičene pritožbe vaščanov, ki tožijo, da v Šmarci razen disca ne zmorejo organizirati ničesar drugega. Vendar, če se zamislimo, le za koga naj bi vse to prirejali? Ali mislite, da bi disco obstajal, če ne bi bil obiskan in dobro organiziran?

BREDA

Opravljam strojno čiščenje vseh vrst talnih oblog in sedežnih garnitur ter čiščenje stekla. MILAN DEISINGER, Kidričeva 35/a, Kamnik, tel. 831-748.

Takoj zaposlim dva KV slikopleskarja. Marjan Zavrl, Podgorska pot 13, Kamnik, tel. 721-338 od 14. do 15. ure.

Termoakumulacijske peči popravljam, čistim in montiram. MATIJA ZIBELNIK, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-466.

Iščem sobo v Kamniku ali okolici. Ponudbe na uredništvo Kamniškega občana, Tomšičeva 2, Kamnik.

Prodam trisobno komfortno stanovanje na Bakovniku v Kamniku. Informacije po 18. uri na tel. 832-006

Staro hišo za rušenje (skale, les, opeka) oddam brezplačno. Jerič, Križ 46, Komenda

Odkupujemo večje količine slame ali sena za embaliranje. LONČARSKO PODJETJE KOMENDA, 61218 Komenda.

Tudi drobne inovacije so pomembne

Titan po številu inovacij ne spada v svetovni vrh, vendar pa je tudi res, da je inovacij precej. Do sedaj še ni bilo revolucionarne inovacije, ki bi spremenila vso proizvodnjo, toda zato je bilo toliko več manjših, ki pa skupaj tudi vplivajo na boljšo proizvodnjo.

Franc ZOBAVNIK, vpenjalec na stružnih avtomatih v TOZD-2, se je v našem podjetju zaposlil leta 1953 v oddelku široke potrošnje. Na tem mestu dela od leta 1963. Lani je dobil priznanje in nagrado za tehnično izboljšavo orodja za struženje sklopk.

Na vprašanje, kaj ga je vodilo k tehnični izboljšavi, je povedal: »Velika zahtevnost za kakovost proizvoda (dopustna odstopanja v stotinkah milimetra) in pogosti zastoji zaradi neprimernega tehnološkega postopka sta bila osnovni vodili za razmišljanje o poenostavitvi postopka obdelave.«

Dosegel jo je z združitvijo dveh operacij in uvedbo stopničastega svedra karbidne trdote. Prej sta bila za obdelavo potrebna dva svedra iz brzoreznega jekla, z izboljšavo je dosegel ustrezne mere na obdelovancu – sklopki v predpisani toleranci, večjo vzdržljivost rezilnega orodja, manjšo pogostnost orodja, zmanjšanje števila brušenja vklopov revolverske glave na polovico, zmanjšanje obdelovalnega časa z 9 na 7 sekund, zmanjšanje izmeta, manjše zastoje stroja in dosegli smo tudi »mir« med vpenjalcem in tekočim kontrolorjem. Predlagana izboljšava je na prvi pogled skromna, toda iz naštetih pozitivnih sprememb lahko sklepamo, da je vredno sprejeti oziroma upoštevati in analizirati vsak novatorski predlog, pa čeprav je v začetku navidezno nepomemben.

B. POTNIK

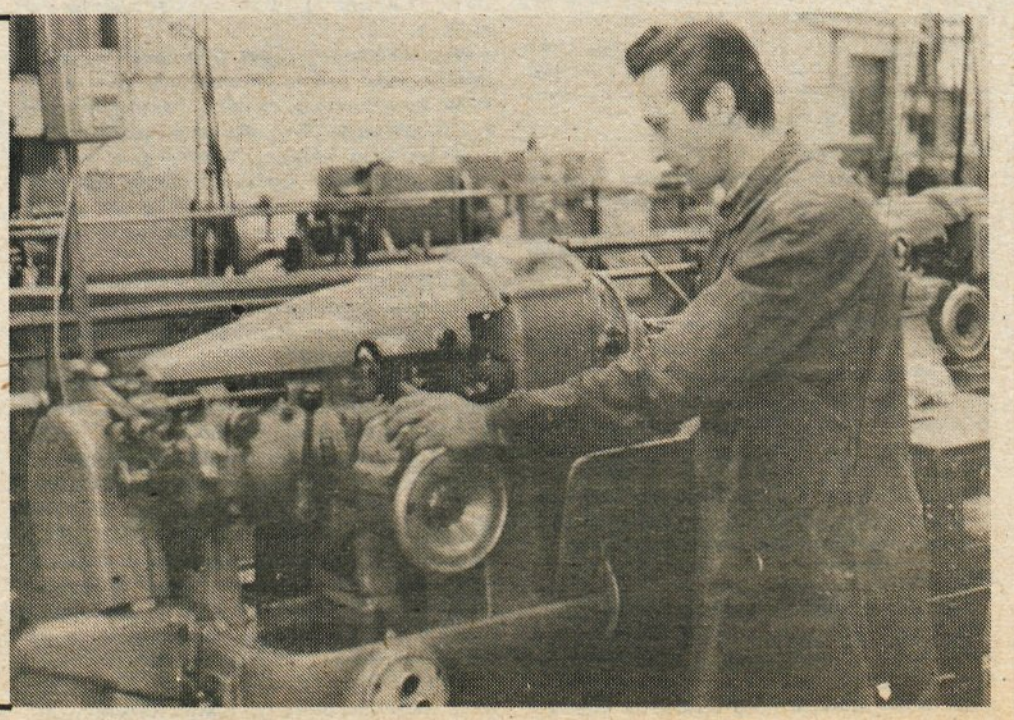

Mladi se hočemo še trdneje povezati

Člani mladinske organizacije KS Kamniška Bistrica smo se v letošnjem letu prvič zbrali, da bi se pogovorili o delovanju naše OO ZSMS Kamniška Bistrica. Povabljeni so bili tudi vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij, vendar so se vabilu odzvali le trije.

Vabilu je bil priložen tudi anketni list, katerega namen je bil predvsem izvedeti, kako se naši mladinci udejstvujejo v prostem času, ali so aktivni v svoji lastni organizaciji, ali so seznanjeni s problemi in interesi naše organizacije, kaj si želijo in kako bi pripomogli k oživitvi in večji aktivnosti mladih v KS. Od 70 prisotnih mladincev je bila večina takih, ki še niso dopolnili 18 let in po analizi anketnih listov smo ugotovili, da se njihovi interesi ne razhajajo dosti. Vsi so bili enotni v tem, da niso oz. da so premalo seznanjeni z dejavnostjo in problematiko mladinske organizacije in izrazili mnenje, da bi z boljšo obveščenostjo in povezanostjo mladincev dobili več aktivnih mladincev.

Žalostno je predvsem to, da nekateri sploh niso vedeli, da mladinska organizacija v KS Kam. Bistrica sploh obstaja.

Tudi želja je bilo veliko, sučejo pa se predvsem okrog ustanovitve kulturnega društva in plesnega krožka. Nekaterim mladincem je po vsej verjetnosti padel v oči kulturni dom na Vegradu, ki je precej neizkoriščen, posebno v zimskem času. Izrazili so željo, da bi prav tu lahko začeli s predvajanjem filmov – želijo si kino. O kinu je bilo že izrečenih nekaj besed, toda do rešitve bo preteklo še nekaj časa. Tudi želja po mladinski sobi ni nova, saj so že naši predhodniki razmišljali o prostoru, ki bi bil samo njihov in bi si ga lahko po svoje uredili. Avla OŠ Kamniškega bataljona Stranje je bila za sedaj edini dosegljivi prostor dela željne mladine.

Po kratkem uvodu, ki ga je imel sedaj že bivši predsednik Dominik Krt, smo prešli k analizi opravljenih nalog in uspehov v letih 1980 do 1982. Lahko rečemo, da so člani bivšega predsedstva pripomogli k oživitvi nekaterih željenih dejavnosti v KS: organizirali so številna športna tekmovanja (smuk, slalom, veleslalom, namizni tenis, košarka...) ustanovili so športno društvo Jurij Libnik, pripravili so veliko kulturno-zabavnih prireditev (ob prazniku žena, ob krajevnem prazniku, potem je tu še Vesela jesen, Igre brez meja in še bi lahko naštevali). Karatejski klub je v okviru mladinske organizacije nadobudnim mladincem vsako soboto nudil sprostitev oz. »izživljanje« ob glasbi v kulturnem domu na Vegradu. Prav zaradi tega »izživljanja« je plesu kmalu potekel »mandat«.

Člani mladinske organizacije so pripravili tudi očiščevalno akcijo »Kakšni ljudje, tako okolje!«, ki je potekala ob bregovih reke Kmaniške Bistrice in je zelo dobro uspela. Pripomnila bi, da bi bilo potrebno več takih akcij udi izven območja reke, saj se nekaterim krajanom ne da dopovedati, da z odmetavanjem smeti na javnih mestih dajejo slab zgled mladini.

Pred volitvami novega predsedstva je diplomirani pravnik Lado Korošec spregovoril nekaj besed o pomenu in namenu mladinske organizacije. Poudaril je, da bo naše delo rodilo sadove le z večjo voljo do dela in z zainteresiranostjo večine članov ter medsebojno pomočjo. Tudi tovariš Tito je zaupal v moč mladih in je večkrat poudaril, da se na mladini svet gradi. To njegovo zaupanje moramo vsekakor opravičiti.

Na koncu naše diskusije smo si v okviru kulturnih prireditev zastavili tudi prvo nalogo in sicer naj bi ob obletnici smrti našega poeta Franceta Prešerna pripravili krajanom v sodelovanju z učenci OŠ Kamniškega bataljona kulturni večer na temo: »Prešeren in njegovi sopotniki!«

Upam, da se bomo mladinci naše KS zopet trdno povezali in s skupnimi močmi reševali naloge, ki so pred nami in se tako razvijali v mladino, ki je vredna življenja v socialistični Jugoslaviji.

SABINA BARAKOVIČ

TEČAJ KINOLOŠKEGA DRUŠTVA

Kinološko društvo Kamnik bo konec februarja začelo tečaj za šolanje psov. Tečaj bo trajal do junija, ko bodo zaključni izpiti. V tečaj vabimo lastnike, ki imajo pse stare eno leto ali več. Vse informacije glede vpisa v tečaj dobite pri Kinološkem društvu Kamnik, Cankarjeva 11, telefon 831-321.

KINOLOŠKO DRUŠTVO KAMNIK

V spomin planincu Nacetu Vidmarju

V sredo, 26. januarja, smo se na kamniških Žalah poslovili od dobrega tovariša, marljivega sodelavca in izredno prizadevnega planinskega prijatelja.

Nace Vidmar se je rodil 30. septembra 1909 v Kamniku, kjer je preživljal tudi svojo mladost in kasneje našel tudi zaposlitev. Izučil se je ključavničarske obrti. Delal je na parni žagi v Kamniku in kasneje v »Podjetju Kamnik.«

Kot mlad človek je bil aktiven v mnogih športnih organizacijah. Dosegel je zelo pomembne športne uspehe. V ekipnem tekmovanju (croskantri) je na državnem tekmovanju dosegel prvo mesto. Zelo opazni so bili njegovi uspehi v atletiki, kjer je dosegel zavidljive rezultate.

Nogomet mu je bila priljubljena disciplina. Za svoj klub je odigral nad 100 prvenstvenih tekem. Še bi lahko naštevali področja, kjer je bil tovariš Vidmar aktiven že pred vojno, pa že ti podatki povedo mnogo o klenem, vztrajnem in uspešnem športniku.

V planinsko organizacijo se je vključil že pred II. svetovno vojno in ostal njen član vse do svoje smrti. Zlasti je opazna njegova aktivnost po osvoboditvi v planinski organizaciji, ko je vse svoje sposobnosti in moči posvetil razvoju in krepitvi planinskega društva Kamnik.

Prizadeven in marljiv, kakršen je bil po svojem značaju, je prehodil vse bližnje in daljne vršace in nekaj let neposredno po vojni opazoval tudi planinske domove, ki jih je obiskoval. Mnoge planinske koče je načenjal zob časa, močno pa jih je prizadela tudi vojna vihra.

Spoznal je nujnost obnove koče na Kokrškem in Kamniškem sedlu. Z vso vnemo se je lotil dela tudi na koči na Starem gradu, bil je med prvimi najbolj vnetimi pobudniki. Zelo so bili cenjeni njegovi strokovni nasveti. Bil je med pionirji graditve planinskih tovornih žičnic na Kokrško in Kamniško sedlo, saj so bile to prve tovrstne tovorne žičnice v planinskem svetu Slovenije.

Dolga leta je bil odbornik Planinskega društva Kamnik kot izredno marljiv in iskren delavec. Dolžnost gospodarja društva je opravljal zelo vestno in odgovorno. Kot načelnik gospodarskega odseka je skrbel, da je društvo uspešno poslovalo v vseh planinskih postojankah.

Skoraj ni mogoče prešteti udarniških in prostovoljnih delovnih ur pri obnavljanju planinskih koč, postavljanju žičnic in pri drugem planinskem delu. Kljub odgovornim nalogam, ki jih je sicer opravljal – med drugim je bil direktor Tovarne kovanega orodja, je bil vedno pripravljen poprijeti za delo, kjer je bilo potrebno.

Skromen in tih, kakršen je bil, ni nikoli iskal osebnih koristi. Še zelo dobro se spominjamo njegovega dela – strojnika pri žičnicah in prevozu materiala na planinske koče. Poslušal je delovanje strojev in njihov glas mu je zvenel kot planinska pesem, kakor se je rad pohvalil. Obraz mu je pri tem žarel od veselja in zadovoljstva.

Za svoje nesebično delo je prejel mnoga priznanja.

Planinska Zveza Jugoslavije mu je podelila srebrni planinski znak, Planinska zveza Slovenije, ga je nagradila s srebrnim in zlatim častnim znakom, medtem, ko mu je Samoupravna interesna telesno kulturna skupnost občine Kamnik dodelila plaketo.

Poleg naštetih je za neumorno in vztrajno delo prejel tudi državno odlikovanje – medaljo dela – in še številna druga priznanja in pohvale.

Kamniški planinci so izgubili delavnega in vestnega člana. Njegov odhod je zasekal globoko rano v življenje PD Kamnik. Še bolj boleča je izguba za vse planince Kamnika, ker se je poslovil v letu, ki ga kamniško planinsko društvo slavi kot jubilejno leto – 90 letnico z obilico uspehov, v kateri je vloženo tudi mnogo naporov in dela umrlega Naceta.

Številni planinci so se nemo in potrti v zelo velikem številu poslovili od njega na njegovi zadnji poti in mu s tem izkazali vso zasluženo čast in spoštovanje.

STANE

Turistično društvo Kamnik

je uvedlo

dežurstvo

v svoji pisarni, Šlandrova 24. Pisarna društva posluje ob ponedeljkih, sredah in petkih od 9. do 11. ure.

TURISTIČNO DRUŠTVO KAMNIK

Prve šolske počitnice

Ni še dolgo od tedaj, ko so naši prvošolčki prvič sedli v šolske klopi. Težko bi presodili, kdo je bil tedaj bolj ponosen: mali nadobudneži, ki so jim zardela lica in se jim zatresle ročice od pomembnega dogodka, ali starši, ki so jih spremljali. In če našega malčka prvič sprejme še prijazna tovarišica z velikim srcem za vse nove varovance, potem ni čudno, da je bilo vsem skupaj pri srcu tako toplo.

Ni še dolgo, kar so naši malčki dali slovo cicibanskemu stanu in se s tisočerimi zaobljubami priključili starejšim vrstnikom – pionirjem. Prisrčen ponos otrok je še nas za kratek čas ponesel v svet otrok, prvih korakov odraščanja in vsem skupaj je bilo seveda zopet zelo lepo.

In ni še dolgo, ko so mali učenjaki dočakali prve šolske počitnice. Za nekaj časa so dali slovo kar dolgim uram sedenja pri pouku in podaljšanem varstvu v šoli. Od veselja so radi obljubili tovarišici s »častno pionirsko«, da med počitnicami ne bodo pozabili vseh učenosti. Oddahnili smo si tudi starši, a ne za dolgo. Če naš malček nima stare mame ali dedka, tete ali strička, ki bi zanj skrbeli v prostih dneh, potem se takšne počitnice na mah spremene v veliko skrb – kam in kaj z našim šolarjem? Za nameček nam jo je zagodel še nov delovni čas, ki je za uro ali dve podaljšal našo skrb za otroka. Ker otroku med počitnicami vendarle ne privoščimo zasilno varstvo v šoli in ker konec koncev počitnice tudi niso namenjene varstvu otrok v šoli, smo na cedilu. Otroci, ki so dolge tri tedne pri »dobrih« znankah in znancih, sosedih, v varstvu starejših vrstnikov, razočarano gledajo v nebo in si vroče želijo prvih snežink. Seveda smo jezni tudi mi, ki kljub skrbem privoščimo našim malim glavicam kaj več od 21 prostih, dolgočasnih dni.

Žal niti občinska izobraževalna skupnost niti Zveza prijateljev mladine nista pripravili za te otroke prav nič. Šola je ponudila le standardno varstvo in modro izračunala, da kalkulacija stroškov prehrane sega globoko v žep staršev, ki bi otroke imeli v tem varstvu. Številne izvenšolske dejavnosti kar dežujejo v času pouka, med šolskimi počitnicami pa teh ni, čeprav bi imeli otroci zanje prav takrat največ časa. Seveda starši nismo dovolj oboroženi z idejami za dejavnosti, ki bi jih lahko organizirali v času šolskih počitnic, če bi se poklicani le hoteli pozabavati z njimi. Poleg tabornikov, ki so svoje čebelice in medvedke popeljali na zanimiv izlet v Postojnsko jamo, je iskrico aktivnosti ponudil le Smučarski klub Kamnik, ki pa ni zagorela zaradi pomanjkanja snega.

Ne želim kritizirati, a varstvo otrok je tudi družbena skrb že od tedaj, ko smo hotele in morale tudi ženske v korak z moškimi na delo. Tega se spremeniti ne da, pa če nam je prav ali ne. A vse kaže, da družbena skrb za otroke odpove tedaj, ko je ta najbolj potrebna.

Počitnice minevajo. Počasi. Žalostno je naše veselje, da jih bo konec, saj bo s tem tudi konec naših skrbi. Je bilo potrebno, da so trajale dolgih 21 dni, ko pa so bile pred nekaj leti podaljšane zaradi snega. Se je to izplačalo na račun podaljšanega tedna pouka v poletne počitnice, ko bo zunaj tako lepo in prijetno sijalo sončece? Morda bi se, če bi se tudi Kamničani zgledovali po programu počitniških dejavnosti ljubljanskih občin.

Doživeli smo torej naše prve šolske počitnice. Doživetje, manj prijetno od tis ega »prvič v šoli« in »prvič pionir«. A lahko bi kaj storili, da bi tudi te »prve počitnice« pridobile na pomenu. V veselje otrok in staršev.

Ivana SKAMEN

● *Sedemdeset let Viktorja Mihelčiča*

Bogato življenje skladatelja in pevovodje

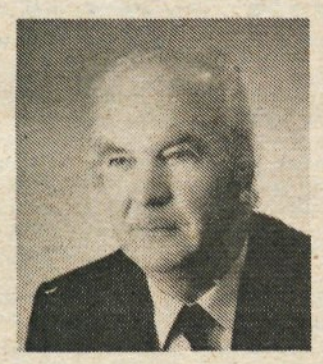

Kdo od Kamničanov ga ne pozna, sivolasega, a še vedno vzravnanega Viktorja Mihelčiča, ki je 3. februarja napolnil 70 let? Njegovo življenje je pretkano s petjem in glasbeno ustvarjalnostjo že od najranejše mladosti.

Rodil se je v Metliki. V družini je bilo 9 otrok in skupaj s starši so tvorili pravi pevski zborček. Komaj 12 let mu je bilo, ko je na povabilo tedanjega dramaturga in pesnika Otona Župančiča gostoval z belokranjsko folklorno skupino v ljubljanski operi, kjer je vodil kolo in pel. Pesnik mu je poklonil zbirko pesmi Sto ugank, v katero je zapisal posvetilo: Belokranjec-Belokranjcu.

– Kdaj in kako ste pravzaprav začeli igrati prvi inštrument?

»Deset let mi je bilo, ko sem nenehno zasledoval učitelja, kdaj bo pozabil zakleniti harmonij. Nekega dne se mi je želja izpolnila. Sedel sem k harmoniju in igral 5 ur. Ko me je naslednjič učitelj zasačil, me je začel učiti.«

– S 14. leti ste začeli igrati pri metliški godbi. Kateri inštrument?

»Predvsem flavto, občasno pa tudi klarinet in trobento. Drugače pa sem igral tudi na orgle in klavir. Prav pri godbi se je moje glasbeno obzorje znatno razširilo. S 17. leti sem odšel v Celje k stricu, kjer sem naredil 3-letno glasbeno-orgelsko šolo, klavir pa sem študiral na Glasbeni matici v Celju pri profesorju Sancinu.«

– Kdaj ste začeli ustvarjati prve melodije?

»Že med študijem kompozicije pri prof. Srečku Koporcu sem zložil prve skladbe, ki pa se niso obdržale. Moje prve in najlepše skladbe, ki so se ohranile do danes, so nastale v partizanih. Izbral sem tudi najlepše tekste vojne tematike. Teksti so mi vedno največ pomenili pri ustvarjanju. Ko sem skladal za otroke, sem najraje uglasbil pesmi lahkotne in šegave vsebine, vsekakor pa so morale biti vsebinske, blizu otroškemu čustvovanju. Za odrasle zbore pa sem raje zbiral otožne in partizanske pesmi, prav tako z bogato vsebino.«

– Seveda niste samo ustvarjali zborovske skladbe, ampak ste bili vrsto let in ste še danes priznan pevovodja. Koliko zborov ste vodili?

»Uradno sem vodil zbore 50 let, od mladinskih, šolskih, moških, mešanih, do ženskega. Največje uspehe sem imel z mladinskim zborom na kamniški gimnaziji in moškim zborom Solidarnost, ki sem ga prevzel takoj po vojni in ga vodil skoraj 20 let. Kmalu po vojni sem oba zbora vodil v Kranju na nastopu gorenjskih zborov, kjer sta oba zbora dosegla 1. mesto. Seveda pa so nepozabni tudi uspehi komaj 1975 leta ustanovljenega ženskega zbora Solidarnost, ki je v zelo kratkem času prodrl na najvidnejše mesto med amaterskimi zbori. Sedaj vodim samo še moški zbor v Tuhinju in mešani zbor Titan. Leta so tu in počasi se bo treba umakniti mlajšim, čeprav priznam, da ni lahko pretrgati dolgoletno vez z zbori.«

– Kdaj ste prišli v Kamnik in kje ste bili med vojno?

»V Kamnik sem prišel že leta 1938. Med vojno so me najprej odpeljali v begunjske zapore, nato pa izselili v Smederevsko Palanko v Srbiji. Tudi tam mi je »gorelo pod petami«, zato sem ušel v Beograd, od tam pa v rojstno Metliko. Spoznal sem tudi italijanske zapore in končno našel pot v partizane, kjer sem ustvarjal pesmi z mržnjo do okupatorja in željo po svobodi v srcu. Morda so prav zato te moje najlepše. V partizanih sem zbral tudi pevce in vodil zbor.«

– Sedaj pa preskočiva v obdobje vaših najplodnejših let, kot sami imenujete leta pedagoškega dela na kamniški gimnaziji in osnovni šoli.

»Zares sem tedaj ustvaril največ, okrog 50 in tudi najlepših otroških in mladinskih pesmi. Izšle so v zbirkah Polžev god, Ringaraja, Tako ni cvetela še naša dežela, nekaj pa tudi v mladinski reviji Grlica. Vse te pesmi so posnete na ljubljanski RTV, kjer so odkupili tudi nekaj mojih novejših rokopisov.«

Naj zaželim v imenu bralcev in uredništva Viktorju Mihelčiču ob njegovem jubileju še obilo uspehov, zdravja in srečnih let med nami!

MIRA JANČAR

Termoakumulacijske peči popravljam, čistim in montiram. MATIJA ZIBELNIK, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-466.

Rojstvo ni daleč

MKD PEDENJMOŽIC, kamniško mladinsko kulturno društvo preboleva zadnje (tako vsaj vsi člani globoko upamo) porodne krče, preden bo tudi formalno-pravno ugledalo luč sveta. Medtem ko čakamo,da se uredijo številni materijalni pogoji za naše delovanje, čvrsto uresničujemo geslo, da tudi kot zarodek ne smemo mirovati. Zato smo v minulih dveh mesecih krepko pobrcavali in vznemirjali kamniško javnost, ki z zanimanjem (vsaj tak občutek imamo) spremlja naš razvoj. Še posebej se za Pedenjmožica – tega ubogega nedonošenčka – zanima mladina, saj te na ulici skoraj vsak naključni znanec vpraša: »Ti, kako pa kaj PEDENJMOŽIC?« Pa dovolj samohvale (dobro blago se samo hvali) in rajši poglejmo, kaj smo zadnje čase pametnega počeli.

Ob dnevu republike smo pripravili recital revolucionarnih pesmi, s katerimi smo se vključili v proslavo, ki jo je organizirala OK SZDL Kamnik. Tako z izborom pesmi kot tudi s pristopom do tematike smo se poskušali izogniti že ustaljenim obrazcem, ki veljajo za take prireditve in smo se trudili v proslavo vnesti novega, svežega duha.

V okviru praznovanja dedka Mraza smo za otroke naštudirali krajšo igrico z naslovom Dedek Mraz in Marsovčki in jo skupaj z dedkom Mrazom ponudili delovnim kolektivom oz. OO Zveze sindikatov. Nastopili smo trikrat v Kliničnem centru v Ljubljani, po enkrat pa v SKG, ŠCRM, občinski skupnosti, DOMU UPOKOJENCEV (v Kamniku), v Ljubljanski banki, v Domžalah, v prostorih KS Križ in v Papirnem inštitutu v Ljubljani. Torej kar 10 (nastopov, ki so igralce: Meto, Bredo, Andreja, Sašo, Andrejo, Meto, Rosano, Nušo, Staša, Marka, Martino, Igorja in Andreja pošteno utrudili. Igro je režirala in igralce »dresirala in krotila« Mojca, za sceno, kostume in make-up sta neutrudno skrbeli Zora in Andreja, Igor pa je poskrbel za zasilne reflektorje, ki jih je izdelal doma. S predstavami smo si tudi finančno za silo opomogli, vendar je po obračunu stroškov na koncu ostalo piškavih 900 jurjev (starih), kar za 10 predstav res ni pretirano veliko.

Medtem, ko je del članov vneto pomagal dedku Mrazu, so drugi pripravili recital slovenskih ljudskih pivskih pesmi. Ta tematika je vsem Slovencem tako ali drugače blizu – ne samo »pijanim brentam, ki obležijo v prvem jarku«, ampak tudi kulturnim pivcem, ki pogledajo v kozarček z »žmohtom« in zavoljo razpoloženja in dobre volje. Seveda pa pivske pesmi sodijo v primerno okolje – ne v kakšno mrtvo dvorano, kamor ponavadi zaidejo le »kulturno zavedni«, ampak v *živahno in pisano okolje, ki ga nudijo* gostilne (o številu le-teh se v Kamniku pač ne moremo pritoževati).

Krstno uprizoritev je recital dočakal v gostilni Pod gradom, v nedeljo, 22. decembra ob 20. uri. Nastopajoči so si za omizjem nazdravili Zdravljico (od koga drugega neki kot od našega ljubega Prešerna), s katero so dokazali, da nimamo nikakršnih namenov (in sposobnosti) konkurirati kakšnemu pevskemu zboru. Po Zdravljici so celo uro stresali upesnjene modrosti, razmišljanja in občutke naših prednikov o sladkem vincu in radostih in tegobah, ki so v »žlahti« z njim. Vmes pa so, ob spremljavi harmonike, Marko, Miran, Polona, Marko, Nejka, Ma eja, Goran, Brane, Alenka, Marko, Janez, Draga in še en marko, večkrat tudi zapeli, in kot se spodobi, spraznili kakšen glažek. Pogumnemu gostilničarju, Miru Šuštarju, ki je bil pripravljen tvegati ta »eksperiment«, se za gostoljubje najlepše zahvaljujemo.

Po nastopu smo ugotovili, da ni vse tako kot bi bilo treba, večina nastopajočih pa se je tudi znašla v ognju šolskih in študijskih obveznosti, zato še ni bilo ponovitve recitala. Obetajo se v zelo bližnji prihodnosti, in če hočete združiti prijetno s koristnim, vse skupaj pa malo zaliti, si katerega od nastopov, ki bodo še v nekaterih kamniških lokalih tudi oglejte.

Ob recitalu smo uvedli tudi novost – bilten, ki na kratko seznanja občinstvo z vsebino recitala in predstavi nastopajoče. V prihodnje nameravamo pripraviti biltene ob vsaki prireditvi, vendar prosimo, da nas ne gledate grdo, če jih ne »talamo« okoli, ampak prodajamo – pokriti moramo vsaj materialne stroške.

In s čim imamo namen razveseliti spoštovani publikum v bližnji prihodnosti? Najprej je tu že omenjena pivska ljudska poezija, z njo in z recitalom Pesmi ciganov bomo gostovali tudi zunaj občine, obenem pa bomo začeli s pripravami na prvi večji podvig – uprizoritev sodobnega (po možnosti slovenskega) gledališkega dela, ki naj bi bilo pripravljeno do dneva mladosti. Nikar ne skrbite, medtem ne bomo prepustili Kamnika mrtvilu – vašo pozornost bo gotovo pritegnil nastop, ki bo temeljil na erotiki (vsi kamniški moralisti verjetno že jadikujejo nad pregreho), ko pa bo prišla vigred v našo deželo, ji v počastitev pripravljamo nekaj posebnega.

Ob koncu se za pomoč in podporo, katere bomo, upamo, tudi v prihodnje deležni, zahvaljujemo OK SZDL in OK ZSMS in pa seveda našim zvestim navijačem, ki nas zasledujejo na vsakem nastopu.

ANDREJ KLEMENC

Stahoviški lovci po zadnjem pogonu v letu 1982 v Zakalu

Stahoviški lovci o svojem delu

Z zadnjim dnem starega leta so zaključeni tudi skupni pogoni v loviščih. Te dni lovci na občnih zborih pregledujejo rezultate, ocenjujejo svoje trofeje in uspehe pri gospodarjenju z divjadjo.

Tudi člani lovske družine Stahovica so konec januarja na občnem zboru ocenili svoje delo. Niso preštevali le uplenjene divjadi, pač pa predvsem, kaj so storili v lovišču. Tu imajo marsikaj pokazati: obnovljene krmilnice, nove solnice, 12000 metrov očičenih lovskih stez, več visokih preč itd. Visoko nad Kališem so uredili krmno njivo in jo zasadili s posebno vrsto krompirja, ki privablja zlasti divje prašiče in jih tako odvrača od kmetijskih površin oziroma pridelkov.

Stekline lani niso zaznali, saj so bile vse lisice, ki jih še vedno pošiljajo na pregled, neokužene.

Stahoviški lovci skrbijo tudi za stalno izobraževanje. Ker je muflon, razen na območju Kozoroga, naseljen samo v njihovem lovišču, gojitvi te *zanimive divjadi namenjajo* še posebno pozornost. Zato so za vse lovce pripravili predavanje o gojitvi muflona, ki ga je pripravil znani strokovnjak Veljko Varičak iz Lovske zveze Slovenije.

Med pomembne naloge za letošnje leto sodi ureditev društvenega prostora v domu na Vegradu, ki ga bodo z razstavo o dejavnosti LD Stahovica odprli prihodnje leto ob 30-letnici družine.

FS

SVET ŠOLE
OSNOVNE ŠOLE FRANA ALBREHTA
KAMNIK

RAZPISUJE
PROSTA DELA IN NALOGE

ČISTILKE

za podružnično osnovno šolo Mekinje. Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop službe je možen takoj.
Interesenti naj oddajo vloge v tajništvo šole v 15 dneh po objavi tega razpisa.

Rdeči križ kliče...

Pomagati človeku v sili je zelo humano in človekoljubno dejanje. Rdeči križ je med tistimi organizacijami, ki je vsak trenutek pripravljena priskočiti na pomoč. Ljudje se mnogokrat obračajo na to organizacijo, ker ji zaupajo in tudi vedno dobijo pomoč.

Ta čas ima občinska organizacija RK nekaj nujnih primerov, ki jih želi rešiti v korist prosilcev, pa zato prosi občane za pomoč. Zlasti za izdelke, ki jih mogoče ne rabijo več ali bi jih celo zavrgli, a bi napravili neprecenljivo uslugo, če bi te izdelke dali za tiste, ki so trenutno v veliki stiski, pa si sami ne morejo pomagati.

ALI IMATE MORDA?

– nekaj kosov kuhinjskih elementov, ki jih ne rabite več
– električni ali plinski štedilnik
– likalnik
– rjuhe, odeje, blazine
– otroško posteljico z vložkom (za pravkar rojenega otroka matere samohranilke)
–oblačila za dojenčke
– sobni omari
– oblačila za dekleti stari 9 in 12 let

Prepričani smo, da bo tudi ta prošnja naletela na polno razumevanje naših občanov, saj so že neštetokrat dokazali, da radi pomagajo ljudem v stiski.

Rdeči križ Kamnik prosi občane, da darovano blago prinesejo na RK Kamnik-Maistrova 2 ali pa sporočijo svoj naslov na tel. 831-565.

KOMISIJA
ZA SOCIALNO DELO
RK KAMNIK

101. skupščina kamniških gasilcev

Konec januarja je bila predvidoma zadnja letna skupščina gasilskega društva Kamnik v starem gasilskem domu v Kamniku. V njem smo preživeli 81 let v prostorski stiski, ob delu in prizadevanju za reševanje premoženja ter življenja vseh občanov. Večkrat smo imeli zaparkirana vrata garaže tako, da smo morali najprej odstraniti osebna vozila, da smo lahko odšli na gašenje požarov. Brezuspešno je bilo vsako ugovarjanje in prepričevanje voznikov. Oznaka, da je tu gasilski dom z garažami jim nič ne pomeni, »Saj ta čas, ko bo stal tu moj avto, tako ne bo gorelo.« Pred leti je varnostnik v Samskem domu vedno opozarjal šoferje o nedopustnosti parkiranja na tem mestu. Tako nam je prihranil marsikatero minuto dela, da smo lahko hitro odšli na kraj požara. Sedaj je tov. Mali že eno leto v pokoju, močno ga pogrešamo, istočasno se mu za izkazano pomoč lepo zahvaljujemo.

Redne letne skupščine se je udeležilo 60 članov in mladih. Občinsko gasilsko zvezo je zastopal Janez Pregled. Vabili smo še predstavnike drugih organizacij in ustanov, kakor krajevno skupnost Kamnik, a se skupščine niso udeležili. Krajevna skupnost Kamnik meni, da je prostovoljno delo gasilcev v Kamniku samoumevno, zato ne potrebujejo moralne in ne materialne pomoči. Ostale krajevne skupnosti v občini imajo do gasilcev drugačne odnose in jim nudijo vsestransko pomoč, tudi finančno; kljub slabšim materialnim osnovam. Res je, da gremo kamniški gasilci v pomoč po vsej občini. Če je potrebno, a v prvi vrsti le skrbimo za vso požarno varnost v krajevni skupnosti Kamnik.

Iz poročil je bilo razvidno, da smo gasili v krajevni skupnosti Kamnik petkrat ter po enkrat v Črni, Stranjah, Srednji Vasi, Vrhpolju, Mekinjah, Pogorju, Šmartnem in Nožicah. Skupna škoda lanskih požarov je bila okrog 1,870.000 din, obvarovanega okrog 5,020.000 din premoženja. Gasilo je 146 naših gasilcev 179 ur. Pri jesenski poplavi v Kamniku in na Perovem je reševalo 17 gasilcev (85 ur dela). Vzroki požarov so bili: štirikrat otroci, enkrat cigareta, enkrat salonitna cev, trikrat kurjenje, enkrat tehnična okvara, enkrat saje in dvakrat vžig. Pa še poglejmo, kje smo gasili:

Dne 9. 2. ob 16. uri je nastala eksplozija v mešalnici tovarne SVIT – DONIT v Mekinjah. Ova opečena delavca so odpeljali v bolnišnico.

Dne 17. 3. ob 10.25 so otroci zažgali gospodarsko poslopje Marije Mali v Šmartnem 24. Pri tem gašenju je sodelovalo več gasilskih enot. Tako so preprečili razširitev požara na sosednjo stanovanjsko hišo, goreče poslopje je bilo hitro pogašeno.

Dne 20. 3. ob 12.30 se je vnelo ostrešje stanovanjske hiše Franca Dejaka, Nožice 34 zaradi salonitnega dimnika. Stavba je bila v glavnem rešena zaradi hitre intervencije gasilcev (cisterne z vodo).

Dne 5. 4. ob 14.40 so otroci zažgali gozd v Podgorju. Zaradi hitre akcije domačinov in naših gasilcev ni bilo posebne škode.

Dne 8. 4. ob 5.10 je gorela postelja in sobna oprema v stanovanju Ivana Plevela v Mekinjah. Vžgalo se je zaradi cigarete, a je bilo hitro pogašeno in odstranjena nevarnost razširitve požara.

Dne 25. 4. ob 13. uri so zažgali travo in grmičevje na Vrhpolju nad Zlato kapljo. Ob hitri intervenciji gasilcev in lokalizaciji požara ni nastala večja škoda.

Dne 4. 5. ob 13.10 so zažgali gozd v Snoviku v Tuhinjski dolini. V skupni akciji z ostalimi gasilskimi enotami smo požar omejili in ga pogasili na prostoru 1 ha.

Dne 17. 5. ob 21.45 so se vžgali rotorji v elektrarni smodnišnice v Kamniku zaradi tehnične okvare. Kljub hitri in uspešni intervenciji je bilo za 1,000.000 din škode. To je bila hkrati največja požarna škoda v lanskem letu.

Dne 20. 5. ob 13.15 se je vžgala trava in grmovje na Slevem nad Stranjami. Tamkajšnji vikendaš je počistil okoli svojega poslopja ter odpadke zažgal in odšel domov. Zaradi vetra se je požar razširil po bregu nad hišo. 20 naših gasilcev ob pomoči 60 ostalih je moralo krepko prijeti za delo, da nam ni ogenj zašel v bližnje gozdove.

Dne 4. 7. ob 18. uri se je vžgalo olje za tesnenje temper peči v tovarni TITAN. Goreče olje smo hitro pogasili tako, da je proizvodnja kmalu tekla nemoteno.

Dne 6. 8. ob 21.10 smo šli na gašenje hišice na Podkrajniku pod Veliko planino. Gasilci iz Gozda so jo že delno pogasili.

Dne 30. 9. ob 22.15 se je vžgal tekoči trak v livarni TITAN od vročega železa. Nevarnost razširitve škode je bila hitro odstranjena.

Poleg tega so se vnele saje dne 14. 10 ob 21. uri v velikem starem dimniku na Perovem. Goreče saje je bilo treba odstraniti ter tako preprečiti nadaljno škodo.

Iz vode smo reševali lani kar tri utopljence, žal že mrtve. Dne 14. 5. ob 5 uri 35-letnega Antona Trobevška iz Županjih njiv iz struge Kamniške Bistrice v Stahovici; dne 22. 5. ob 15 uri 8-letnega Damjana Vrhovnika iz Podgorja, ki je utonil v kanalu elektrarne TITAN. Za to reševanje smo morali uporabiti gumi čoln, ki smo ga kupili leta 1980. Utopljenec je bil v globoki vodi pod turbino. Dne 10. 8. smo reševali 17-letnega Jožeta Janežiča iz Črne pri Kamniku, ki je utonil v bazenu kamniškega kopališča. Ker ni bilo na tem kopališču odgovornega delavca, da bi izpustil vodo, smo jo toliko časa izčrpavali s šestimi gasilskimi črpalkami, da ga je bilo mogoče dobiti iz umazane vode.

Poleg številnih vaj in tekmovanj je bila lani nepozabna proslava 100-letnice gasilskega društva Kamnik (15. 8. 1982). Prebivalci mesta in okolice so s simpatijami spremljali veliko parado skozi mesto. V njej je sodelovalo prek *500 uniformiranih gasilcev, 60 narodnih noš, 56* gasilskih praporov ter 72 gasilskih vozil. Občudovali so 100-let stari ročni brizgalni na konjsko vprego z nočnim čuvajem in gasilcem v tedanji uniformi. Gasilsko društvo je izdalo knjigo »Kronika GD Kamnika« in posnelo na 16 m/m filmski trak vso proslavo. Gasilci in občani ga bodo imeli kmalu priliko videti. Prosim pa vse občane, ki imajo kakršen koli fotografski posnetek o tej prireditvi, da ga dajo gasilcem zaradi zbiranja dokumentacije. Slike odkupimo ali jih vrnemo na željo lastnika.

Na skupščini smo razpravljali o predvideni preselitvi gasilskega orodja in opreme v nove prostore, namenjene za gasilsko službo v »Domu varnosti in zaščite« na Perovem. Predvidoma bo gotovo do letošnjega občinskega praznika, 27. julija. Za to priliko bomo priredili slovesni prevzem novih prostorov z odkritjem spominske plošče padlim osmim gasilcem članom GD Kamnika v zadnji vojni. To ploščo bi že davno vzidali v stari gasilski dom, a smo se že od leta 1950 dalje prizadevali za povečavo ali pa za gradnjo novega doma ter to vgraditev stalno odlagali.

V tem letu nameravamo narediti več preventivnih pregledov po stavbah ter s tem preprečiti nastanek požarov. Zavedamo se, da vseh ne bo mogoče preprečiti, a če odstranimo možnost požara vsaj v enem primeru, je s tem naše delo uspešno izvršeno. V starem gasilskem domu se bo tečaj za gasilce gasilskih društev in civilne zaščite (pričetek 7. 2. 1983 ob 16. uri). S to osnovno izobrazbo gasilcev in občanov nameravamo povečati požarno varnost in kvaliteto gašenja požarov.

Na skupščini smo prisrčno čestitali predsedniku GD Kamnika ing. Francu Dolencu ob prejemu najvišjega gasilskega odlikovanja »kipca gasilca« z nagrado sklada Matevža Haceta. To odlikovanje je naš 79-letnik s prek 50-leti gasilske službe vsekakor zaslužil. V teh letih je kot vodilni funkcionar ter operativni in preventivni delavec v gasilstvu imel izredne uspehe. Poznan je v vsej naši domovini, pa tudi izven nje.

Na konferenci niso bile predvidene volitve novega upravnega odbora, pa je bila zaključena s sprejemom načrta dela za tekoče leto. Menim, da pridnim gasilcem v novih gasilskih prostorih dela tudi ne bo tako kmalu zmanjkalo.

JOŽE BERLEC

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega moža, ata, brata, strica in svaka

AVGUSTA BERGANTA

iz Podgorja 38

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so z nami sočustvovali v težkih dneh, nam izrazili sožalje, poklonili cvetje in pokojnika spremili na zadnji poti. Hvala govornikom vseh organizacij, častni straži, pevskemu zboru in gospodu kaplanu za lepo opravljen obred. Posebno se zahvaljujemo družini Mrakovi in tovarišu Tonetu Galjotu.

Žalujoči:

žena Tončka, sin Gusti, hčerka Marija z družinama, sestre, bratje in ostalo sorodstvo

Podgorje, Vrhpolje, Šmartno pri Ljubljani, Bakovnik, Duplica, Šmarca, januarja 1983

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega sina, brata in strica

STANETA KUHARJA

iz Zakala

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, njegovim sodelavcem in sošolcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi govorniku in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči:

Vsi njegovi

Zakal pri Stahovici, 31. januarja 1983

ZAHVALA

Ob bridki, mnogo prerani izgubi našega dobrega moža, očeta, sina, brata in strica

JOŽETA KRTA

s Podjelš pri Kamniku

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam nudili vsestransko pomoč, izrekli sožalje, poklonili cvetje in našega atija tako številno pospremili v prerani grob. Zahvaljujemo se tudi pevcem za zapete žalostinke, čebelarskemu društvu za poslovilne besede in duhovščini za obred in tolažilne besede.

Žalujoči:

žena Francka, otroci: Marta, Olga z možem Juretom, Ambrož, Helena, Francka, Betka, Joško, Katarina in Barbara, oče Anton, sestre in bratje: Ivanka, Janez, Zefka, Andrej in Marija z družinami, Štefan in Pavle

Podjelše, Mekinje, Stranje, Vodice, Ljubljana, Ravne na Koroškem, Brezje na Gor., Tržiška Bistrica

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, sestre in tete

ROZALIJE ULČAR

iz Šmarce 80

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala zdravnikoma dr. Kocutarju in dr. Dopliharju, patronažni sestri Anici za vso pomoč, ki so jo nudili, hvala družini Horvat in Habjan, pevcem za zapete pesmi in gospodu župniku za obred.

Žalujoči:

hvaležni hčerki Marica in Šterka ter drugo sorodstvo

Šmarca, januarja 1983

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE ČEVKA

iz Klemenčevega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem GG Kamnik, Svilanit in Svit za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi dohovniku za opravljen obred.

Žalujoči:

Vsi njeni

Klemenčevo pri Stahovici, 31. januarja 1983

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, dedka, pradedka, brata in strica

FRANCA SERŠENA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izraze sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Gasilskemu društvu Komenda, društvu upokojencev Komenda in gospodu župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči:

Vsi njegovi

Kamnik, Podgorje, Cerklje, Komenda, Trst, januarja 1983

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

MIHE PIRCA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in njegovim ter našim sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi pevcem za zapete žalostnike in gospodu župniku za opravljen obred.

Žalujoči:

Vsi njegovi

Kamnik, februar 1983

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, stare mame in prababice

STANISLAVE ŠUŠTAR

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem, sosedom in našim sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoči:

vsi njeni

Kamnik, 4. februarja 1983

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše dobre mame, babice, prababice in sestre

MARIJE ŽUMER

roj. Slatnar

se najiskreneje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali vence in cvetje ter izrekli sožalje. Posebno zahvalo izrekamo dobrim sosedom za pomoč in vsem, ki ste jo obiskovali med njeno težko boleznijo. Hvaležnost izražamo tudi dr. Kirnu za zdravljenje, društvu upokojencev, duhovščini za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči:

Vsi njeni

Križ, Toronto, 31. januarja 1983

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega moža

PETRA ŠKRBINCA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter vsem tistim, ki so mi v najtežjem trenutku z vsem stali ob strani in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem za podarjeno cvetje in izražena sožalja, gospodu kaplanu za opravljeni cerkveni obred in pevcem za lepo zapete pesmi. Hvala tudi pokojnikovim sodelavcem, ki so se s prisrčnimi besedami poslovili ob odprtem grobu.

Žalujoča:

neutolažljiva žena

Kamnik, 25. 1. 1983

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in brata

FRANCA NARATA

z Velike Lašne 12

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so ga v tako veljkem številu pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Hvala tudi duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoči:

žena Antonija, sin in hčere z družinami ter drugo sorodstvo

Velika Lašna, Podgorje, Srednja vas, Domažale, Palovče, Orehovlje, Virmaše, 10. februarja 1983

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

VINKO KOŽELJ

iz Most 70

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem, vsem njegovim in našim sodelavcem za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako izrekamo iskreno zahvalo kolektivu Perutnina Zalog – obrat Duplica pri Kamniku za vsestransko pomoč. Posebno hvaležnost izražamo dr. Dopliharju in patronažnim sestram Anici, Heleni in Jani iz ZD Kamnik za zdravljenje in pomoč. Zahvaljujemo se tudi Konjeniškemu klubu Komenda za spremstvo, govorniku za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke in duhovniku za pogrebni obred in govor.

Žalujoči:

žena Marija, sinova Janez in Vinko ter hčerka Angelca z družinami, bratje in sestre

Moste, 10. februarja 1983

Iz jamarskega kluba

Januarja je bil v sejni dvorani Skupščine občine Kamnik redni letni občni zbor Jamarskega kluba Kamnik, na katerem so ocenili lanskoletno delo in prehojeno pot od leta 1977, ko so ustanovili svoj klub.

Trenutno je včlanjenih 42 članov, pretežno mladine, ki so v lanskem letu imeli 34 akcij v podzemlje in prebili v soju karbidovk kar 664 ur. Največji uspeh v preteklem letu je uspela odprava Propantes v Grčijo in novo odkrita vrsta jamskega hroščka v Kamniški jami. Od raziskovalnih uspehov velja omeniti že predlanskim odkrito Jesensko jamo v Kalcah, v kateri so lani prodrli že 250 m globoko, a raziskave še niso končane. V to jamo so se spustili kar štirikrat. Pri zadnjem raziskovanju so sodelovali z valom 202, ki je neposredno prenašal (prek telefona) odkrivanje. Ta jama je trenutno najobetavnejša, saj ima vhod na višini 1720 m.

Veliko časa in dela so namenili še raziskavi geoloških vzorcev in analizam vode iz nekaterih novoodkritih jam. Te raziskave je delno podprla tudi Raziskovalna skupnost Kamnik. Načrtno so se lotili tudi fotodokumentacije in dokumentarnega filma. Posneli so svoj prvi 16 mm film in nekaj 8 mm. Jamarstvo je tako skrita dejavnost, da jo je še kako pomembno predstaviti in prikazati širšemu krogu občanov (kako sploh poteka raziskovanje in gibanje v podzemlju). To je najlažje prikazati s filmom, seveda pa je snemanje pod zemljo silno zahtevno, posebno zaradi osvetlitve (agregat).

Jeseni so zastavili z jamarsko šolo, ki jo obiskuje 6 tečajnikov. Kažejo veliko zanimanje in upati je, da bodo postali aktivni raziskovalci že čez kako leto. V okviru šole so bili organizirani izleti na Kras (Logarček, Planinska jama, Križna jama in druge). Leto, ki je minilo, je bilo rekordno po prostovoljnem delu članov kluba. Da so si financirali odpravo, nabavili kinoprojektor, agregat, kombi in ostalo, so kar 1520 ur trdo delati. Lotili so se prenosa tovorov za Kozorog v Kalce, izkopa vodovoda v Kamniški Bistrici, čiščenja jas, izkopa strelovodnega omrežja in drugega. Tako so s skupnimi močmi ustvarili dragocena sredstva za dejavnosti in razvoj kluba. Seveda so vsa dela opravljali ob popoldnevih, sobotah in nedeljah. Zgovoren dokaz njihovega dela je tudi priznanje Jamarske zveze Slovenije, ki so ga prejeli preteklo leto. V klubu deluje še jamarska reševalna skupina, ki na srečo lani ni imela pravega dela. Izvedli so le nekaj treningov in se udeležili seminarja o jamarskem reševanju v Rakovem Škocjanu. Letos nameravajo intenzivno zastaviti z raziskavami v Kalcah, Rzeniku in Vežici, poglobiti sodelovanje z ljudsko obrambo in TO, pozabili pa tudi ne bodo na jamarsko šolo, v kateri se mladi nauče varno in strokovno raziskovati neznani svet pod površjem.

D. D.

Najboljši lokostrelci v Kamniku

V začetku februarja so se najboljši jugoslovanski lokostrelci pomerili na dvoranskem turnirju v Kamniku. Turnir, ki se je točkoval tudi za jugoslovanski pokal, je odlično organiziral lokostrelski klub Kamnik, nastopilo pa je okoli 90 lokostrelcev in lokostrelk iz skoraj vseh jugoslovanskih klubov.

V kamniški športni hali, ki je zelo primerna za lokostrelska tekmovanja, saj je odlično osvetljena, bila pa je tudi dobro ogrevana, je dosegel najboljši rezultat Bojan Ploj, ki je nastrelil kar 570 krogov. Ta rezultat je najboljši letošnji dosežek naših lokostrelcev v dvoranah; da je bil dosežen prav v Kamniku niti ni čudno, saj so bili pogoji tekmovanja optimalni. Za lokostrelce z merilnimi napravami (prosti slog) pa je bilo tekmovanje tudi izbirno za sestavo reprezentance, ki bo nastopila na EP na Švedskem. V prostem slogu sta se odločino uvrstila Drago Desnica, ki je v mladinski konkurenci osvojil 1. mesto (542 krogov) in pa Brane Lukan, ki je osvojil 3. mesto. Lukan je po dveh letih nastopanja za Kranj zopet streljal za Kamnik in pokazal, da je poleg Dragana Desnice up kamniškega lokostrelstva. V članski konkurenci v prostem slogu je v zelo močni konkurenci Dušan Orehek zasedel solidno 11. mesto, izvrstno pa se je uvrstil Andrejka, ki je zasedel 17. mesto z dobrim rezul atom (528 krogov).

Kot velikokrat doslej so se odlično uvrstili tekmovalci LK Kamnik, ki streljajo brez merilnih naprav (instiktivno).

Med člani je Vojc Colnar osvojil 2. mesto, Boris Jemec pa 3. mesto, medtem ko je bil Letnar tokrat četrti. V ekipni konkurenci je ekipa Kamnika premočno osvojila prvo mesto. V mladinski konkurenci se je dobro uvrstil tokrat le Mitja Dolinšek, ki je osvojil 2. mesto. Zmagovalci so prejeli lične pokale in medalje, kot posebno nagrado pa tudi grafike, ki jih je izdelal Boris Bratuž.

Turnir si je ogledalo tudi precej Kamničanov, da pa je vse lepo teklo so poskrbeli prav vsi člani LK Kamnik, tako tekmovalci kot ostali člani kluba.

D. O.

VII. veleslalom Gorenjske

Vsako leto februarja pripravijo gorenjska občinska združenja obrtnikov veleslalom za obrtnike in pri njih zaposlene delavce.

VII. veleslalom gorenjske bo letos organiziralo obrtno združenje Kamnik na Veliki planini 19. februarja. Zastopane bodo naslednje občine: Domžale, Jesenice, Kranj, Radoljica, Škofja Loka, Tržič in Kamnik. Vseh tekmovalcev, moških in ženskih, bo okoli tristo.

Celotno tehnično izvedbo veleslaloma bo prevzel Smučarski klub Kamnik.

SLAVKA KRMAVNAR

Kategorizirani kamniški športniki

Da bi primerno vrednotili in primerjali dosežke v različnih športnih panogah, je pred leti Zveza telesnokulturnih organizacij Jugoslavije izdala kriterije za enotno kategorizacijo jugoslovanskih športnikov. Po kriterijih so dosežki v posameznih športnih panogah kolikor toliko objektivno primerljivi, tako da se lahko primerno vrednotijo tudi dosežki v manj poznanih in priznanih športih. Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije objavi na začetku vsakega leta spisek športnikov, ki so s svojimi športnimi dosežki dosegli katerega od kategorizacijskih razredov. Tako je za leto 1983 kategoriziranih tudi nekaj kamniških športnikov. S tem so potrdili visoko raven nekaterih športnih panog v Kamniku. Vseh kategoriziranih kamniških športnikov je 11. Od tega sta dva v mednarodnem razredu, 4 v zveznem in 5 v perspektivnem razredu.

V kvaliteti nedvomno vodi alpinizem, saj sta oba športnika mednarodnega razreda alpinista: JANEZ BENKOVIČ in MARJAN KREGAR. Tudi v zveznem razredu sta dva alpinista in sicer: VINCENC BERČIČ in BOJAN POLLAK. Poleg njiju pa še en strelec, MARJAN REPIČ in pa hitrostni motociklist: BOŽO JANEŽIČ. V perspektivnem razredu so kar trije smučarji in sicer biatlonec ROBERT SMOLNIKAR ter tekača TATJANA SMOLNIKAR in IVAN SUŠNIK. Poleg teh treh pa še odbojkar MARKO MATJAN in strelec ANDREJ FLERIN.

Gospodarski odbor društva upokojencev Kamnik

razpisuje
dela in naloge za nedoločen čas:

1. poslovodja gostinskega obrata v Kamniku, Kolodvorska ul. 5
2. točaja v gostinskem obratu, Kolodvorska 5

Pogoji: pod 1. gostinski delavec z vsaj dve letno prakso v stroki,
pod 2. priučen gostinski delavec z enoletno prakso
V obeh primerih je poskusna doba tri mesece.
Osebni dohodek po dogovoru oziroma po prometu.
Prijave pošljite na naslov: Društvo upokojencev Kamnik, Kolodvorska ulica 5, Kamnik, najkasneje v 15 dneh po objavi.
O rezultatih razpisa bodo prosilci obveščeni do 15. marca 1983.

Tenis 1983

Čeprav nič ne kaže, da bi lahko kmalu oživela teniška igrišča, so se člani kluba sestali na rednem občnem zboru in se dogovorili, kako bo teklo delo v klubu. Tudi letos vodi klub Tone Prešeren, ki je pri svojem delu prevečkrat sam, saj je le peščica članov pripravljena zares delati.

Trenerji so poročali o zimskih treningih, ki potekajo dovolj redno. Ob tem je treba povedati, da je zaživelo sodelovanje z OŠ Toma Brejca, kjer so učitelji izbrali nekaj učencev na nižji stopnji, ki bi glede na sposobnosti in ob redni, sistematični vadbi postali dobri teniški igralci.

Čeprav je trenerjev, ki bi bili pripravljeni redno delati, premalo, je jasno, da se mora klub zanašati le na lastne kadre, saj je delo tujih trenerjev predrago in tudi ne more dati trajnih rezultatov. Poleg Šlegla, Prešerna, Jerasa, ki podpirajo vse trenerske vogale kamniškega tenisa, je letos začela z delom tudi Maja Bogataj, ki prenaša svoje znanje na bodoče tekmovalce.

Letos bodo člani kluba morali poravnati igralnino in članarino že aprila:
Člani – članarina 200 din – igralnina 1300 din
Mladinci – 200 din – 600 din
Pionirji – 200 din – –

Ob plačilu članarine in igralnine morajo študentje predložiti veljaven indeks.

O načinu in času plačevanja članarine in igralnine bomo vse člane pravočasno obvestili.

I. H.

INTEGRAL
GOLFTURIST, o. o. Ljubljana
TOZD GOSTINSTVO IN ŽIČNICE
Kamnik, b. o.
61240 Kamnik, Fužine 5

objavlja prosta dela in naloge:

1. Vodjo računovodstva – za določen čas (lahko tudi skrajšan del. čas)
Pogoj: SSI – ekonomski tehnik, 3–5 let delovnih izkušenj

2. Vodjo hotela Malograjski dvor
Pogoj: hotelska šola, 3 leta delovnih izkušenj

3. Več kuharjev
Pogoj: KV kuhar, praksa zaželena

4. Več natakarjev
Pogoj: KV natakar, praksa zaželena

5. Sobarico
Pogoj: NK delavka, praksa zaželena
Pisne ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela pošljite v roku 15 dni na naslov: INTEGRAL, Golfturist, o. o., Ljubljana, TOZD Gostinstvo in žičnice Kamnik, b. o., 61240 Kamnik, Fužine 5.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, brata in bratranca

BERNARDA BUTALIČA

iz Mekinj, Neveljska pot 3

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, nam izkazali pomoč in izrekli sožalje ter darovali cvetje. Posebej se zahvaljujemo dr. Dopliharju in sestri maji iz ZD Kamnik za nesebično pomoč. Hvala tudi župnikoma za pogrebni obred.

Žalujoči:

žena Minka in sestra Mina ter ostalo sorodstvo

Mekinje, Vodice, Kamnik, Komenda, januar 1983

Planinske poti nas vodijo širom po domovini

Za nami je pol šolskega leta. Povrnimo se v mislih v prve septembrske dni, ko smo se zagoreli in spočiti spet sešli v šolskih klopeh. Imeli smo si veliko povedati. Toda, treba je bilo pozabiti na brezskrbne dni počitnic in se resno lotiti dela. Poleg rednega učnega programa je na šoli veliko pošolskih dejavnosti, v katere se lahko vključimo. Kar precej se nas je odločilo tudi za planinstvo.

Vabilo za izlet na Lisco je bilo že v oglasni omarici. Treba je bilo pohiteti s prijavo.

Na nedeljo, 12. 9. je bilo že pred šesto uro zjutraj na dvorišču šole precej živahno. Voznik avtobusa Tone je na krožni poti pobral najprej planince mekinjske šole nato nas Štranjane, končno pa še odrasle iz Kamnika.

Avtobus je bil za 72 potnikov kar malce pretesen. Pognali smo skozi Tuhinjsko in Savinjsko dolino, se vozili ob Savinji do Zidanega mostu, od koder nas je spremljala Sava do Sevnice, kjer smo zavili proti Lisci. Izstopili smo v zadnji vasi, uro pod vrhom, od koder smo se v dolgi koloni ostalih planincev, ki so prišli iz vseh krajev naše domovine, pomikali proti vrhu. Na prostranem pobočju je mrgolelo ljudi v živih barvah in veselem razpoloženju. Po kulturnem programu smo se zapodili na tobogan in gugalnice, a kaj, ko je bilo otrok toliko, da zlepa nismo prišli na vrsto. Zato smo se dričali kar po suhi travi. Z rezkim žvižgom je dal tov. Vlado znak za zbor. Še bi radi ostali, a morali smo na pot. Nazajgrede smo si ogledali še jamo Pekel blizu Šempetra. Po njej teče potok Peklenščica. Ker nekam samotno nam je bilo, saj smo mislili, da se nam bo res kje prikazal peklenski škrat. Zunaj smo se še poigrali, odžejali in se odpeljali domov.

Planinci smo si za hladnejše mesece, ko so dnevi prekratki za daljše ture, naredili načrt, da prehodimo POT SPOMINOV NOB OBČINE DOMŽALE. Ta vodi mimo 19. spominskih obeležij.

10. 10. smo šli prvič na to pot. Z rednim avtobusom smo potovali do Domžal in počakali av obus za Moravče. V Moravčah stoji spomenik matematika Jurija Vege in spominsko obeležje padlim borcem. Tam smo dobili prvi žig. Mimo vasice Hrastnik smo se povzpeli na Limbarsko goro, kjer smo pomalicali in se igrali. Pot nas je vodila mimo spomenika na Golčaju in dalje skozi vas Doline proti Trojanam. Med potjo, smo naleteli na skupino lovcev, ki je uplenila divjega prašiča. S Trojan smo se z avtobusom odpeljali proti domu. Nismo bili utrujeni, čeprav je bilo šest ur hoje. Razmišljali smo o dogodkih iz vojnih dni in tistih, ki jih davno več ni. Le imena so zapisana na spominskih obeležjih.

22.11. smo se spet podali po poti spominov NOB. Iz Moravč smo krenili v drugo smer, čez Grmače, Križevniško vas, Trojico, Oklo, Tabor, Ihan v Domžale. Za nami je bilo 7 ur hoje, obiskali pa smo šest spominskih obeležij.

10. 12. smo spet krenili po tej poti. Z avtobusom smo se odpeljali do Vasenega in šli proti Veliki Lašni. Razmišljali smo, zakaj Gorazd in Sabina manjkata, ko sta vendar tako vneta planinčka. A glej, kmalu za nami zarohni osebni avto. Kako se vsi začudimo, ko zagledamo prav ta dva. Skrbna mamica je povedala, da je budilka zatajila. Na vrhu Velike Lašne je bilo na naše veselje toliko snega, da smo se lahko kepali. Pot nas je vodila mimo Obrš proti Kolovcu, kjer smo obiskali maketo partizanske bolnišnice Triglav (Lukova bolnica). Pri spomeniku v Rudniku smo dobili še sedmi žig. Peš smo morali še po cesti v Radomlje, zato so nam noge postale težke. Kljub temu smo bili veseli, saj smo spoznali še en delček sosednje občine in njene preteklosti! 26.12 smo bili nekateri tudi med pohodniki na Kostanjsko planino.

9. 1. 83 smo se že četrtič po vrsti odločili, da gremo na spominski pohod v Dražgoše. Z avtobusom smo se pripeljali do Krope, dalje pa šli peš. Med nami je bilo tudi nekaj otrok iz neveljske šole, ki so se šele vključili v PD, a so hodili kot pravi planinci. Ko smo se povzpeli nekoliko više, se nam je vsenaokoli razgrnil čudovit pogled na Kamniške planine, Karavanke in celo Triglav. Sonce je prijetno grelo in sneg se je lesketal v tisočerih biserih. Bilo je zares lepo!

Po dveh urah in pol, smo že zagledali Bičkovo skalo in kmalu dospeli v Dražgoše, kamor so se zgrinjale velike množice. Prišli smo do veličastnega spomenika, ki je posvečen dražgoški bitki in njenim žrtvam. Tam je bila kmalu proslava. Preživeli borci s prapori so bili tudi tam, poleg pa še mnogo takih, ki so imeli več sreče in še niso okusili grozot vojne. Mednje sodimo tudi mi. Vendar ne smemo misliti, da je svoboda prišla sama od sebe-nikakor! Zanjo so padle neštete žrtve. To moramo vedeti, pa tudi ceniti!

Sedaj se nekateri pripravljamo, da bomo šli po stopinjah Prešernove brigade, ki se je bojevala na Stolu. Ne bojimo se snega, niti dolge, naporne poti, saj smo utrjeni. Mehkužci naj ostanejo doma in tiščijo nosove pod odejo!

Pionirji planinci
OŠ Kamniškega bataljona STRANJE

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.